EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.7.2021
COM(2021) 391 final

2021/0191 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeiska gröna obligationer

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 390 final} - {SWD(2021) 181 final} - {SWD(2021) 182 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag är en del av Europeiska kommissionens agenda för hållbar finansiering. Det lägger grunden för en gemensam ram med bestämmelser om användningen av beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” för obligationer som har till syfte att uppnå miljömässigt hållbara mål i den mening som avses i förordning (EU) 2020/852[1] (*taxonomiförordningen*). Genom förslaget inrättas ett system för registrering och tillsyn av företag som fungerar som externa granskare av gröna obligationer som är anpassade till denna ram. Förslaget kommer att främja vidareutvecklingen av marknaden för gröna obligationer av hög kvalitet och därigenom bidra till kapitalmarknadsunionen, samtidigt som störningarna på befintliga marknader för gröna obligationer och risken för grönmålning minskas. Beteckningen ”europeisk grön obligation” ska vara tillgänglig för alla emittenter, både inom och utanför unionen, som uppfyller kraven i detta förslag.

Syftet med lagstiftningsförslaget är att bättre utnyttja potentialen hos den inre marknaden och kapitalmarknadsunionen för att bidra till att uppnå unionens klimat- och miljömål i enlighet med artikel 2.1 c i **Parisavtalet** om klimatförändringar från 2016[2] och den europeiska gröna given[3].

I den europeiska gröna given klargjordes att det krävs betydande investeringar i alla ekonomiska sektorer för att övergå till en klimatneutral ekonomi och uppnå unionens miljöhållbarhetsmål. Under perioden 2021–2030 kommer uppnåendet av unionens nuvarande klimat- och energimål för 2030 att kräva investeringar i energisystem (utom transport) på 336 miljarder euro per år (i fasta priser 2015), vilket motsvarar 2,3 % av BNP[4]. En betydande del av dessa finansiella flöden måste komma från den privata sektorn. För att stänga detta investeringsgap måste privata kapitalflöden i stor utsträckning omdirigeras till mer miljömässigt hållbara investeringar, något som kräver att man tar ett helhetsgrepp om EU:s finansiella regelverk.

I den europeiska gröna given betonas särskilt att det bör bli lättare för investerare och företag att identifiera miljömässigt hållbara investeringar och se till att de är trovärdiga. Detta kan göras genom en tydlig märkning av investeringsprodukter och genom en europeisk standard för gröna obligationer som underlättar miljömässigt hållbara investeringar på smidigaste sätt. Trots en kraftig marknadstillväxt utgör emissionen av gröna obligationer fortfarande en bråkdel av de totala obligationsemissionerna, på motsvarande omkring 4 % av den totala emissionen av företagsobligationer 2020[5]. Ytterligare tillväxt på marknaden för gröna obligationer av hög kvalitet kommer att vara en källa till betydande gröna investeringar och kommer därmed att bidra till att fylla investeringsgapet i den europeiska gröna given.

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

2 Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

3 Meddelande från kommissionen, *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

4 Konsekvensbedömning som åtföljer meddelandet *Höjning av Europas klimatambition för 2030 Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*, SWD(2020) 176 final.

5 *European Financial Stability and Integration Review 2021*.

I investeringsplanen inom den gröna given från den 14 januari 2020[6] tillkännagavs därför inrättandet av en standard för gröna obligationer. I sina slutsatser från december 2020 betonade Europeiska rådet[7] betydelsen av att utarbeta gemensamma, globala standarder för grön finansiering och uppmanade Europeiska kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om en standard för gröna obligationer senast i juni 2021. Slutligen framhöll kommissionen i sitt arbetsprogram för 2021 tanken om en ekonomi för människor som en prioritering och underströk vikten av fortsatta framsteg inom hållbar finansiering, framför allt genom att föreslå inrättandet av en EU-standard för gröna obligationer[8].

På grund av den utbredda användningen av egna marknadsramar för gröna obligationer, och trots att det är allmänt accepterat att vissa av de ramarna fastställer en standard, kan det vara kostsamt och svårt för investerare att avgöra den positiva miljöpåverkan av obligationsinvesteringar och jämföra olika gröna obligationer på marknaden. För emittenter skapar bristen på gemensamma definitioner av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter osäkerhet kring vilken ekonomisk verksamhet som verkligen kan anses vara grön. Under sådana förhållanden kan emittenter utsättas för ryktesrisker i samband med eventuella anklagelser om grönmålning, särskilt inom övergångssektorer. Dessutom kan fragmenteringen av metoder på området extern granskning medföra ytterligare kostnader för dem. Dessa hinder kan påverka lönsamheten för projekt med stor klimat- och miljöpåverkan och därmed minska utbudet av sådana investeringsmöjligheter samt förhindra uppnåendet av unionens miljömål.

Detta förslag syftar till att ta itu med dessa hinder genom att fastställa en standard för gröna obligationer av hög kvalitet. Detta bör 1) förbättra investerares förmåga att identifiera och lita på gröna obligationer av hög kvalitet, 2) underlätta emissionen av dessa gröna obligationer av hög kvalitet genom att klargöra definitioner av gröna ekonomiska verksamheter och minska potentiella ryktesrisker för emittenter inom övergångssektorer, och 3) standardisera metoden för extern granskning och förbättra förtroendet för externa granskare genom att införa en frivillig registrerings- och tillsynsordning.

Detta förslag om en europeisk grön obligation är förankrat i taxonomiförordningen. I taxonomiförordningen fastställs en klassifikation av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, där ett av definitionskriterierna utgörs av den fullständiga efterlevnaden av sociala minimiskyddsåtgärder. Denna ram kan användas som riktmärke för att avgöra huruvida ekonomiska verksamheter och, i förlängningen, relaterade tillgångar eller projekt är gröna. Enligt artikel 4 i taxonomiförordningen[9] ska unionen tillämpa taxonomins kriterier när den fastställer standarder för miljömässigt hållbara företagsobligationer[10]. När det gäller europeiska gröna obligationer föreslår kommissionen därför att taxonomiförordningen, och relaterade delegerade akter i takt med att de utarbetas, ska innehålla en definition av vad som räknas som ”gröna”.

Detta förslag innehåller en ram för alla emittenter av gröna obligationer, däribland emittenter från den offentliga och den privata sektorn, samt finansiella och icke-finansiella företag.

---

6 Meddelande från kommissionen, *Investeringsplanen för ett hållbart Europa/Investeringsplanen inom den gröna given*, COM(2020) 21 final.

7 Europeiska rådets slutsatser av den 12 december 2020 (EUCO 22/20).

8 Kommissionens arbetsprogram 2021, 20.10.2020, COM(2020) 690 final.

9 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

10 Artikel 4 i taxonomiförordningen: ”Medlemsstaterna och unionen ska tillämpa kriterierna i artikel 3 för att fastställa huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara.”

Ramen är även avsedd att användas av emittenter av säkerställda obligationer samt värdepapperiseringar, vilkas värdepapper emitteras av ett företag för särskilt ändamål[11]. Sambandet med taxonomiförordningen gör att intäkterna från europeiska gröna obligationer kan användas för en mängd olika ekonomiska verksamheter som i hög grad bidrar till miljöhållbarhetsmålen. Detta förslag bygger vidare på nuvarande bästa marknadspraxis för gröna obligationer och presenterar många potentiella användningsområden, såsom en bank som emitterar en europeisk grön obligation för att finansiera gröna hypotekslån, en ståltillverkare som emitterar en europeisk grön obligation för att finansiera en ny produktionsteknik med lägre utsläpp eller en stat som emitterar en europeisk grön obligation för att finansiera ett subventionssystem för en anläggning för förnybar energi, för att bara nämna några.

Detta förslag bygger på bästa marknadspraxis samt återkoppling och rekommendationer från en högnivågrupp för hållbar finansiering. I gruppens rapport, som offentliggjordes den 31 januari 2018[12], rekommenderas införandet av en officiell EU-standard för gröna obligationer, som den kallades då. Som uppföljning åtog sig kommissionen att utarbeta en EU-standard för gröna obligationer i sin handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt[13], som antogs den 8 mars 2018. Kommissionen gav den tekniska expertgruppen för hållbar finansiering, bestående av marknadsaktörer från olika sektorer, i uppdrag att utforma rekommendationer för en EU-standard för gröna obligationer. Detta gjorde den tekniska expertgruppen i sin slutrapport i juni 2019, som följdes upp med en användarvägledning för ett utkast till standard i mars 2020. Slutligen insamlade kommissionen ytterligare insikter och synpunkter i fråga om gröna obligationer i sitt offentliga samråd om den förnyade strategin om hållbar finansiering (som hölls under april–juli 2020) och sitt riktade samråd om EU-standarden för gröna obligationer (under juni–oktober 2020).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom detta förslag införs en uppsättning bestämmelser som emittenter av gröna obligationer måste följa för att få kalla en obligation för en europeisk grön obligation eller EuGB. Den bygger vidare på befintlig bästa marknadspraxis och innehåller ytterligare krav baserade på relevant lagstiftning som redan införts. Dessa krav är förenliga med målen i befintliga politiska bestämmelser på politikområdet, och i synnerhet med taxonomiförordningen. Enligt detta förslag måste en emittent av en europeisk grön obligation säkerställa att intäkterna från obligationen fördelas på tillgångar och utgifter i fullständig överensstämmelse med kraven i taxonomiförordningen, för att säkerställa att själva obligationen är helt och hållet miljömässigt hållbar. Detta förslag är även förenligt med andra initiativ för hållbar finansiering, bland annat kommissionens förslag till direktiv om företagens

[11] I detta sammanhang kan det noteras att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/557 av den 31 mars 2021 om ändring av förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen innehåller krav på att kommissionen ska rapportera om inrättandet av ett särskilt ramverk för hållbar värdepapperisering, baserat på en rapport från Europeiska bankmyndigheten, i nära samarbete med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten senast den 1 november 2021. Det föreliggande förslaget påverkar inte denna rapport. Ett särskilt ramverk för hållbar värdepapperisering kan om önskvärt skilja sig vad gäller tillämpningsområde och andra aspekter från värdepapperiserade värdepapper som klassificeras som EuGB.

[12] https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_sv.

[13] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt*, 8.3.2018 (COM(2018) 97 final).

hållbarhetsrapportering[14], som kommer att främja rapporteringen av hållbarhetsrelaterad information som utförs av alla större företag och de flesta företag som är noterade på reglerade marknader, vilket därmed även rör många obligationsemittenter.

Detta förslag är även förenligt med kapitalmarknadsunionen, som syftar till att förbättra förmågan hos unionens kapitalmarknader att mobilisera och kanalisera investeringar som kan hjälpa till att finansiera den gröna omställningen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är förenligt med de överordnade politiska målen i den europeiska gröna given. Den europeiska gröna given är unionens svar på de klimat- och miljörelaterade utmaningar som dagens generation står inför. Den syftar till att omvandla unionen till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi med noll nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050[15]. Utformningen av en tillförlitlig reglerad miljö som stöder emitteringen och skapandet av europeiska gröna obligationer kommer dessutom att få en framträdande roll när det gäller att främja eurons betydelse internationellt och kommer att hjälpa till att uppnå målet om utvecklingen av unionens finansiella marknader till nya centrum för grön finansiering och därmed ytterligare stödja EU:s gröna investeringar[16]. Kommissionen skulle kunna tillhandahålla medlemsstaterna tekniskt stöd enligt förordning (EU) 2021/240[17] för att främja europeiska gröna obligationer på nationell nivå.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Detta förslag ingår i ett område under delad befogenhet i enlighet med artikel 4.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och baseras på artikel 114 i EUF-fördraget, som ger befogenhet att fastställa lämpliga bestämmelser som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

I enlighet med artikel 114 får unionen vidta åtgärder, inte bara för att undanröja befintliga hinder för utövandet av de grundläggande friheterna, utan även för att förhindra att sådana hinder sannolikt uppkommer i framtiden. Detta omfattar även de hinder som försvårar för marknadsaktörer, såsom emittenter av gröna obligationer eller investerare, att fullt ut utnyttja den inre marknadens fördelar.

Den nuvarande marknaden för gröna obligationer bygger helt på marknadsdefinierade standarder och metoder, med garantier för investerare från företag som fungerar som externa granskare. Genom dessa befintliga standarder fastställs förfarandebaserade riktlinjer eller rekommendationer på hög nivå, men de underliggande definitionerna av gröna projekt är inte tillräckligt standardiserade, noggranna och uttömmande. Detta hindrar investerare från att enkelt identifiera obligationer vilkas intäkter är anpassade eller bidrar till miljömålen, i synnerhet målet att begränsa ökningen av den globala medeltemperaturen till långt under 2 °C och göra ansträngningar för att begränsa den till 1,5 °C över förindustriell nivå, såsom föreskrivs i Parisavtalet. Denna situation begränsar även emittenternas förmåga att använda

[14] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52021PC0189.

[15] Den 4 mars 2020 antog kommissionen förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag) (2020/0036 (COD)), där målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 föreslogs bli rättsligt bindande för EU.

[16] *Det europeiska ekonomiska och finansiella systemet: främja öppenhet, styrka och motståndskraft*, 19.1.2021, COM(2021) 32 final.

[17] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021.

miljömässigt hållbara obligationer för att ställa om sin verksamhet till mer miljömässigt hållbara affärsmodeller.

De marknadsbaserade standarder som för närvarande används är dessutom inte tillräckliga när det gäller att säkerställa de externa granskarnas öppenhet och ansvarighet, och det finns ingen fortlöpande tillsyn av företag som fungerar som externa granskare. Investerarna står därmed inför ytterligare svårigheter vad gäller att identifiera, lita på och jämföra miljömässigt hållbara obligationer.

Olika metoder samexisterar därmed i unionen, vilket gör det kostsamt för investerare att identifiera äkta gröna obligationer och hindrar samtidigt marknaden för gröna obligationer från att växa i enlighet med sin potential.

Hittills har ingen medlemsstat lagstiftat om inrättandet av en officiell standard för gröna obligationer på nationell nivå. Det finns dock nationella märkningssystem enligt vilka olika krav för miljömässigt hållbara finansiella produkter fastställs, vilket i vissa fall kan medföra krav för obligationer, exempelvis för obligationsfonder. Vid en jämförelse av gröna statsobligationer som emitterats av EU-medlemsstater finns det redan exempel på när skiljaktiga definitioner av miljömässigt hållbara verksamheter har tillämpats i medlemsstaterna. Mot bakgrund av den fortsatt växande marknaden för gröna obligationer och dess roll när det gäller att finansiera den typ av fasta investeringar som behövs för att uppnå målen i Parisavtalet är det dessutom sannolikt att vissa medlemsstater kommer att överväga att upprätta standarder eller riktlinjer på nationell nivå.

Sådana nationella initiativ skulle troligtvis syfta till att ta itu med samma problem som det föreslagna EuGB-initiativet, men resultaten kan skilja sig mellan olika medlemsstater. Det är därför troligt att det skulle uppstå skillnader mellan olika länders nationella lagstiftning, vilka skulle hämma den fria rörligheten för kapital, undergräva lika villkor i Europa och motverka kapitalmarknadsunionens mål. Det finns därför ett tydligt behov av en harmoniserad standard för gröna obligationer som kan tillämpas i hela unionen, av både offentliga och privata emittenter. Antagandet av denna förordning skulle syfta till att säkerställa sådana harmoniserade krav. Artikel 114 i EUF-fördraget är därför den lämpliga rättsliga grunden.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Detta förslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*), enligt vilken unionens åtgärder endast får ske om de planerade målen inte kan uppnås av enbart medlemsstaterna.

Marknaden för gröna obligationer är internationell till sin natur, eftersom aktörerna handlar med obligationer över de nationella gränserna. Emittenter av och investerare i finansiella produkter kräver gemensamma mätmetoder och definitioner för att avgöra vilka projekt och verksamheter som är miljömässigt hållbara och för att kunna jämföra dem med varandra. I denna situation skulle nationella lagstiftningsåtgärder i syfte att ta itu med de misslyckanden som identifierats på marknaden för gröna obligationer kunna leda till fragmentering av den europeiska marknaden för gröna obligationer.

Vidare är marknaden för externa granskare av gröna obligationer en gränsöverskridande marknad. För att bibehålla lika villkor för de aktörer som tillhandahåller dessa tjänster behövs en centraliserad registrerings- och tillsynsordning för externa granskare av europeiska gröna obligationer på europeisk nivå, som samordnas av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

Ett sådant initiativ kan därmed inte begränsas till en enskild medlemsstats territorium, och det krävs samordnade åtgärder på unionsnivå. Endast genom insatser på unionsnivå kan

konsekventa och standardiserade krav fastställas för europeiska gröna obligationer i syfte att förbättra den inre marknadens funktion och förhindra snedvridning av marknaden.

Slutligen, med tanke på de många sambanden mellan förslaget om europeiska gröna obligationer och annan relevant unionslagstiftning, såsom taxonomiförordningen, framstår ett unionsinstrument som mer lämpligt för att hantera den nuvarande situationen.

Enhetlighet och rättssäkerhet avseende utövandet av friheterna i fördraget kan av ovanstående skäl bättre säkerställas genom åtgärder på unionsnivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. De föreslagna åtgärderna är nödvändiga för att uppnå målen, och är även de mest lämpliga.

Införandet av en harmoniserad frivillig standard för gröna obligationer på unionsnivå innebär att ett riktmärke fastställs för gröna obligationer av hög kvalitet på europeiska och möjligen även globala marknader, utan tvång på att de nuvarande marknadsaktörerna ska använda standarden. Genom att göra det möjligt att undanröja vissa hinder för att marknaden för gröna obligationer av hög kvalitet ska fungera korrekt kan denna förordning hjälpa till att styra kapitalflöden till miljömässigt hållbara projekt och underlätta gränsöverskridande gröna investeringar. I och med risken för att en underlåtenhet att agera kommer att leda till marknadsfragmentering och förvirring bland investerarna bidrar detta förslag med klarhet angående rättsläget, öppenhet och en möjlighet att jämföra europeiska gröna obligationer i hela unionen.

I både synpunkterna från berörda parter och konsekvensbedömningen för detta förslag identifierades de främsta problemkällorna som bristen på en enhetlig definition av vad som anses vara miljömässigt hållbara sätt att använda intäkterna från gröna obligationer samt bristen på fortlöpande tillsyn av externa granskare. Detta förslag går inte längre än vad som är nödvändigt för att bemöta och åtgärda vart och ett av dessa problem, närmare bestämt genom att 1) skapa en frivillig standard för gröna obligationer med krav på att användningen av intäkterna överensstämmer med kraven i taxonomiförordningen, och 2) kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer får till stånd en granskning före och efter emissionen som ska utföras av en extern granskare som omfattas av registrering och tillsyn enligt kraven i denna förordning. Statliga revisorer eller andra offentliga organ som bemyndigats av statliga emittenter omfattas inte av registrerings- och tillsynskraven i denna förordning, eftersom de är lagstadgade organ med ansvar för att se över offentliga utgifter och åtnjuter vanligen rättsligt garanterat oberoende.

- **Val av instrument**

Detta förslag syftar till att införa en gemensam uppsättning krav för en harmoniserad standard för europeiska gröna obligationer som kommer att ytterligare förenkla miljömässigt hållbara investeringar och stödja en samordnad metod för att förbättra den inre marknadens funktion. En direkt tillämplig förordning är nödvändig för att uppnå dessa politiska mål och är det bästa sättet att skapa maximal harmonisering och samtidigt undvika skillnader kopplade till ett ojämnt genomförande.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Det saknas för närvarande en rättsordning för gröna obligationer på EU-nivå.

• Samråd med berörda parter

Den 8 april 2020 inledde kommissionen ett öppet offentligt samråd om den förnyade strategin för hållbar finansiering, som pågick i 16 veckor. I detta samråd ingick över 100 frågor, däribland flera frågor om standarder för och märkning av finansiella produkter samt om EU-standarden för gröna obligationer, som den då kallades. Kommissionen mottog över 600 svar på detta samråd från ett stort antal berörda parter. En återkopplingsrapport med en översikt över de inkomna bidragen har offentliggjorts på kommissionens webbplats[18].

Som en del av förfarandet inledde kommissionen även ett riktat samråd den 12 juni 2020 för att få in ytterligare synpunkter från berörda parter på EU-standarden för gröna obligationer. Detta samråd pågick i 16 veckor och avslutades den 2 oktober 2020 efter att 167 svar inkommit. Svaren har offentliggjorts på nätet[19]. Samrådsdokumentet bestod av sammanlagt 19 frågor och inriktades på två huvudsakliga ämnen, närmare bestämt EU-standarden för gröna obligationer samt sociala obligationer och covid-19. Bidrag inkom från en mängd olika berörda parter, bland annat företagsorganisationer, näringslivsorganisationer, konsumentorganisationer, icke-statliga organisationer och offentliga myndigheter. Geografiskt sett kom svaren från 20 medlemsstater, två andra europeiska länder och två länder utanför Europa.

• Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

I maj och juni 2020 utförde kommissionen strukturerade djupintervjuer med elva utvalda berörda parter från olika sektorer och medlemsstater.

Mellan den 2 och 23 december 2020 genomförde kommissionen dessutom ett kort samråd med nationella tjänstemän inom skuldförvaltning genom rådets arbetsgrupp för gröna obligationer inom undergruppen för europeiska marknader för statspapper inom ekonomiska och finansiella kommittén, med hjälp av ett riktat frågeformulär. Frågeformuläret skickades även ut till medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering, och svarandena uppmanades samordna sina svar per medlemsstat. Återkoppling inkom för 17 medlemsstater.

Kommissionen höll även regelbundna samtal med Esma och bad om myndighetens åsikt och rådgivning, bland annat gällande en potentiell registrerings- och tillsynsordning för externa granskare på unionsnivå.

Kommissionens gemensamma forskningscentrum utarbetade flera akademiska uppsatser, arbetsdokument och rapporter på området gröna obligationer: 1) *Green bonds and companies' environmental performance: a feasibility study*, 2) *Green bonds and use of proceeds reporting: what do we know from market data providers?*, 3) *The pricing of green bonds: are financial institutions special?*, 4) *Green Bonds as a tool against climate change?*.

Initiativet om europeiska gröna obligationer har diskuterats vid regelbundna möten i expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering sedan 2019; medlemsstaterna uppdaterades regelbundet och deltog i diskussioner om särskilda frågor, såsom sambandet

[18] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-sustainable-finance-strategy_sv.

[19] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-eu-green-bond-standard_sv.

med taxonomiförordningen samt formatet för och karaktären hos ett potentiellt initiativ om europeiska gröna obligationer.

- **Konsekvensbedömning**

I konsekvensbedömningen beaktades en rad politiska alternativ inom tre centrala politiska dimensioner, utöver utgångsläget där ingen åtgärd vidtas på unionsnivå:

(1) De alternativ som beaktades vad gäller tillämpningsområdet för standarden för emittenter av gröna obligationer var 1) en frivillig strategi enligt vilken emittenter av gröna obligationer skulle vara fria att välja om de vill anpassa sig till det framtida initiativet om europeiska gröna obligationer, och 2) en obligatorisk metod enligt vilken alla gröna obligationer som emitteras i EU eller av en emittent med säte i EU skulle omfattas av det framtida initiativet om europeiska gröna obligationer.

(2) De alternativ som beaktades vad beträffar tillsynen av externa granskare av europeiska gröna obligationer var 1) att ge Esma i uppdrag att bemyndiga externa granskare av europeiska gröna obligationer, med begränsade tillsynskrav, och 2) att ge Esma i uppdrag att bemyndiga och utöva tillsyn över externa granskare av EU-standarder för gröna obligationer enligt en strängare ram.

(3) De alternativ som beaktades vad gäller flexibiliteten för statliga emittenter som vill emittera europeiska gröna obligationer, jämfört med icke-statliga emittenter, var 1) ingen flexibilitet, 2) flexibilitet i förhållande till obligationsrelaterade krav, men inte i fråga om tillämpningen och genomförandet av taxonomiförordningen, och 3) flexibilitet i förhållande till både obligationsrelaterade krav och taxonomiförordningen.

Resultaten av två webbaserade samråd i denna fråga visade att en stor majoritet av de berörda parterna stödde idén om en EU-standard för gröna obligationer, som den kallades då, enligt förslag av den tekniska expertgruppen för hållbar finansiering, inklusive kravet på en frivillig standard. Bara en mycket liten minoritet uttryckte stöd för en obligatorisk standard.

Den stora merparten av svarandena uttryckte sitt stöd för en tillsynsordning för externa granskare under Esmas tillsyn, och många efterfrågade en proportionerlig ordning. Detta tyder på att de flesta berörda parterna skulle föredra alternativet med en mindre strikt eller mer riktad tillsynsordning.

Nuvarande och potentiella statliga emittenter av gröna obligationer i unionen tillfrågades om möjlig flexibilitet för statliga emittenter och var jämnt fördelade i frågan om huruvida flexibiliteten ska omfatta taxonomiförordningen. Det fanns dock ett starkt stöd för att upprätthålla ett enhetligt tillvägagångssätt med avseende på statliga och privata emittenter.

På grundval av en analys av de olika alternativen och de mottagna synpunkterna från berörda parter konstaterades i konsekvensbedömningen att de alternativ som föredrogs var att

(1) initiativet om europeiska gröna obligationer inrättas som en frivillig standard som är anpassad till bästa marknadspraxis och taxonomiförordningen,

(2) Esma får i uppdrag att bemyndiga externa granskare av europeiska gröna obligationer med begränsade tillsynskrav, och

(3) statliga emittenter ges en viss flexibilitet i förhållande till verkställandet av europeiska gröna obligationer, men inte vad gäller sin tillämpning och tolkning av taxonomiförordningen.

Det alternativ som föreslås bygger på bästa marknadspraxis inom rapportering och extern granskning samt på anpassningen till taxonomiförordningen. Dessa faktorer skulle göra

initiativet om europeiska gröna standarder till den främsta standarden i fråga om öppenhet och trovärdighet ur miljösynpunkt, i linje med målet om att utveckla och stödja marknaden för gröna obligationer av högre kvalitet. Genom den frivilliga standard som föreslås tillsammans med en mindre sträng tillsynsstrategi skulle det säkerställas att unionens mål uppnås på ett så kostnadseffektivt och effektivt sätt som möjligt.

En frivillig standard skulle vara attraktiv för emittenter av gröna obligationer av hög kvalitet, och många av dem uttryckte stöd för initiativet om europeiska gröna obligationer, eftersom det skulle göra att de tydligare kan förmedla sina miljömässiga egenskaper och åtaganden till investerare och andra berörda. Samtidigt skulle det hjälpa till att undvika störningar på befintliga marknader för gröna obligationer, som kan fortsätta att verka fritt. Detta skulle underlätta skapandet av en konkurrenskraftig marknadsmiljö där det är investerarnas efterfrågan, snarare än lagkraven, som driver på framtida emissioner.

En riktad och mindre sträng tillsynsstrategi för externa granskare skulle öka öppenheten för emittenter och investerare som är föremål för extern granskning; den skulle även leda till bättre harmonisering av vissa aspekter av de olika tillvägagångssätten och att problem kopplade till intressekonflikter åtgärdas, utan att befintliga leverantörer avskräcks från att registrera sig inom ordningen och arbeta som granskare av europeiska gröna obligationer.

Genom införandet av alternativet med begränsad flexibilitet för stater skulle medlemsstaterna kunna emittera europeiska gröna obligationer på lika villkor med företag och samtidigt fortfarande åtnjuta viss flexibilitet med hänsyn till sina institutionella särdrag. Precis som för andra användare skulle det vara frivilligt för stater att tillämpa beslutet om anpassning till kraven inom initiativet om europeiska gröna obligationer.

Standarden skulle överlag innebära tydliga fördelar vad gäller förtroende, vilket kan betyda prisfördelar i obligationen och ett nytt incitament för emittenter att använda den. Emittenter kan på samma sätt vilja visa ett starkare miljöåtagande genom att emittera enligt standarden.

Investerare skulle få ett segment med gröna obligationer där en hög nivå av marknadsintegritet, öppenhet och jämförbarhet säkerställs, med en gemensam definition av vad ”grön” innebär, och därmed öka jämförbarheten och förtroendet. Detta initiativ skulle ge investerare större valmöjligheter och skulle särskilt gynna de mest engagerade gröna investerarna som vill ha en strängare definition. Institutionella investerare skulle tydligt kunna särskilja sig från resten av marknaden genom att inrikta sina obligationsinvesteringar på europeiska gröna obligationer.

Externa granskare kan eventuellt ådra sig ytterligare kostnader om de väljer att följa standarden. Utöver tillsynsavgifter, som för närvarande bör hållas till ett minimum, skulle granskarna behöva stå för vissa direkta kostnader i samband med efterlevnaden och juridisk rådgivning samt organisationskostnader i samband med Esmas bemyndigande.

Emittenter skulle fortfarande kunna emittera gröna obligationer enligt olika marknadsstandarder. Kostnaderna för att använda standarden utgörs främst av kostnader som kan överföras från externa granskare samt kostnader kopplade till tillämpningen av taxonomin. Kostnaderna i samband med taxonomin skulle dock redan ha uppkommit inom ramen för andra initiativ (t.ex. direktiv 2014/95/EU om icke-finansiell rapportering[20]), vilket innebär att delar av dessa kostnader skulle uppvägas.

[20] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy, EUT L 330, 15.11.2014, s. 1.

Initiativet inbegriper en tydlig definition av *miljöhållbarhet* och underlättar identifieringen av gröna obligationer av hög kvalitet på marknaden. Den ökade öppenheten bör leda till bättre marknadseffektivitet och driva på mer investeringar i gröna projekt och tillgångar av högre kvalitet, särskilt i samband med nya upplysningskrav som härrör från andra delar av den mer övergripande handlingsplanen för hållbar finansiering. Ett högre förtroende på marknaden kan dessutom leda till prisfördelar, vilket kan främja finansieringen av tillgångar och projekt som är anpassade till taxonomin. Dessa faktorer bör hjälpa den europeiska ekonomin att ställa om till koldioxidneutrala och överlag mindre förorenande tekniker och produktionsprocesser snabbare, med positiva effekter på både miljön och samhället i allmänhet.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag var inte en del av en kontroll av ändamålsenligheten.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Genom detta förslag bemyndigas Esma att utföra en ny funktion, dvs. att registrera och utöva tillsyn över externa granskare som tillhandahåller sina tjänster inom ramen för denna förordning. Detta innebär att Esma kommer att behöva ta ut avgifter av externa granskare, och dessa avgifter bör täcka alla administrativa kostnader som Esma ådrar sig för sin verksamhet i förhållande till registreringen och tillsynen av en extern granskare.

På grundval av en uppskattning av 0,2 heltidsekvivalenter per enhet och sammanlagt tre externa granskare som ansöker om registrering under den första fyraårsperioden[21] skulle det endast krävas 0,6 heltidsekvivalenter för att utföra registreringen och fortlöpande tillsyn. Det bör emellertid föreligga starka möjliga synergier med Esmas befintliga ansvarsområden vad gäller översynen av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet för vilken Esma tillhandahölls ytterligare personal och budgetmedel[22]. Inom ramen för planeringen av förslaget till unionens budget för 2022 har dessutom alla organ uppmuntrats att förverkliga rimliga årliga effektivitetsvinster på mellan 1 % och 2 %. Det förutses därmed att inga ytterligare resurser skulle krävas specifikt för detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

I utvärderingen av detta initiativ kommer kommissionen att beakta de källor och indikatorer som nämns nedan samt utgå från ett offentligt samråd och diskussioner med Esma och behöriga myndigheter. Utvärderingen ska genomföras enligt kommissionens riktlinjer om bättre lagstiftning.

---

21 Enligt forskning som utförts av CBI under 2018 dominerades marknaden för extern granskning av en grupp av i huvudsak europeiska tjänsteleverantörer som för närvarande innehar mer än 90 % av marknaden, och sex specifika leverantörer står för nästan 75 % av marknaden – CICERO, Sustainalytics, Vigeo Eiris, EY, ISS-oekom och DNV GL. Uppskattningen baseras på att hälften av dem väljer att registrera sig hos Esma inom ramen för EuGB – se bilaga 9 i konsekvensbedömningen om extern granskning.

22 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32019R2175.

Indikatorer:

(1) Totalt belopp som emitterats, totalt utestående belopp, total volym samt priser på obligationer med beteckningen ”europeisk grön obligation” och på obligationer som är öronmärkta som gröna (men inte nödvändigtvis med beteckningen ”europeisk grön obligation”) emitterade per år och utestående [EU och globalt].

(2) Uppgifter om likviditeten på marknaderna för obligationer med beteckningen ”europeisk grön obligation”, obligationer som är öronmärkta som gröna och andra utestående obligationer (som ett riktmärke, dvs. från samma/liknande emittenter).

(3) Antal externa granskare som är registrerade enligt den här förordningen.

(4) Uppgifter om tillsynsavgifter som betalats av dessa externa granskare.

(5) Klagomål och/eller tillsynsrapporter rörande efterlevnaden av denna förordning.

Källor:

(1) Esmas databas över registrerade externa granskare.

(2) Esmas databas över tillsynsavgifter.

(3) Esmas databas över anmälningar och klagomål.

(4) Externa databaser kopplade till obligationsmarknaden.

(5) Direkta och rådgivande synpunkter från berörda parter.

Beslut om it-utveckling och upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 i avdelning I fastställs förordningens syfte, närmare bestämt enhetliga krav för obligationsemittenter som frivilligt väljer att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” (*European green bonds*) för sina miljömässigt hållbara obligationer som är tillgängliga för investerare i unionen, och inrättandet av en ram för registrering och tillsyn för externa granskare av europeiska gröna obligationer.

I artikel 2 definieras de olika begrepp som används i denna förordning.

Avdelning II i förordningen innehåller villkoren för användning av beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”.

Kapitel 1 omfattar de obligationsrelaterade kraven.

I artikel 3 begränsas användningen av beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” till emittenter av obligationer som uppfyller kraven i denna avdelning, fram till obligationens förfallodag. Ramen är avsedd att användas av alla emittenter av obligationer, däribland emittenter av säkerställda obligationer samt värdepapperiseringar, vilkas värdepapper emitteras av ett företag för särskilt ändamål. Den är dessutom tänkt att användas av emittenter både inom och utanför unionen när obligationer görs tillgängliga för investerare i unionen.

I artikel 4 fastställs att emittenter endast får anslå intäkterna till finansiering av godtagbara fasta tillgångar, godtagbara utgifter eller godtagbara finansiella tillgångar, eller en kombination av dessa. I artikeln vidhålls att obligationsemittenter inte får dra av kostnader från de erhållna intäkterna för detta anslag. Statliga emittenter får även anslå intäkterna från obligationerna till vissa andra typer av utgifter, utöver de som anges i artikel 4.1.

I artikel 5 fastslås vilka kategorier som godtagbara finansiella tillgångar ska tillhöra inom ramen för denna förordning, och vilka typer av tillgångar och utgifter sådana finansiella tillgångar bör finansiera.

Artikel 6 innehåller krav på att all användning av obligationsintäkter ska avse ekonomisk verksamhet som uppfyller de krav för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som anges i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852, närmare bestämt att den 1) bidrar väsentligt till ett eller flera av miljömålen i artikel 9 i den förordningen, 2) inte orsakar betydande skada för något av de miljömålen, 3) utförs i överensstämmelse med de minimiskyddsåtgärder som fastställs i artikel 18 i den förordningen, och 4) överensstämmer med tekniska granskningskriterier som har fastställts av kommissionen i enlighet med artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 i den förordningen.

Med tanke på de förväntade tekniska framstegen på området miljöhållbarhet kommer delegerade akter som antas i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 om fastställande av tekniska granskningskriterier sannolikt att granskas och ändras med tiden. Detta är anledningen till varför artikel 7 innehåller vilka taxonomikrav, av dem som avses i artiklarna 4–6, som emittenterna måste använda.

Vid tillämpningen av detta kapitel bör det noteras att användningen av beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” inte påverkar tillämpningen av kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013[23], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014[24], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129[25], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033[26], Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU[27], Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU[28]s och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034[29]. Dessutom bör ingen bestämmelse i denna förordning tolkas som en begränsning av emittentens förmåga att använda obligationerna för att täcka förluster som uppstår för andra verksamheter, tillgångar eller delar av enheten. Inte heller ska någon bestämmelse i denna förordning tolkas som en begränsning av befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument eller skulder för

---

23 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

24 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

25 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 1).

26 Europaparlamentets och Rådets Förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014.

27 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

28 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

29 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

ett institut enligt direktiv 2014/59/EU, eller om en utlösande händelse inträffar i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 eller förordning (EU) 2019/2033, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid tillämpningen av detta kapitel bör det också noteras att kraven på att anslå intäkterna från europeiska gröna obligationer till finansiering av godtagbara tillgångar eller utgifter inte bör hindra en emittent av sådana obligationer från att använda fasta eller finansiella tillgångar som säkerhet för obligationen, och det bör inte heller hindra sådana emittenter från att sammankoppla den avkastning som betalas till innehavare av obligationen med resultatet för det projekt som obligationen finansierar.

Kapitel II innehåller krav för öppenhet och extern granskning avseende europeiska gröna obligationer.

I artikel 8 klargörs att obligationen endast får erbjudas till allmänheten i unionen efter offentliggörande av ett faktablad för europeiska gröna obligationer, som utarbetats i enlighet med bilaga I, på emittentens webbplats, tillsammans med en granskning av faktabladet utförd av en extern granskare före emissionen.

Genom artikel 9 åläggs emittenten en skyldighet att varje år utarbeta årliga anslagsrapporter avseende den europeiska gröna obligationen, i enlighet med bilaga II, tills alla intäkter från obligationen anslagits, och offentliggöra rapporterna senast tre månader efter utgången av referensåret. Emittenten måste även få till stånd en granskning efter emissionen utförd av samma externa granskare som granskade den första anslagsrapporten efter det att alla intäkter från obligationen har anslagits.

Artikel 10 innehåller krav på att emittenten ska utarbeta en konsekvensrapport i enlighet med bilaga III efter det att alla intäkter har anslagits och åtminstone en gång under obligationens löptid.

I enlighet med artikel 11 får statliga emittenter även låta granskningarna, både före och efter emissionen, utföras av en statlig revisor eller något annat offentligt organ som är bemyndigat av staten att bedöma överensstämmelsen med denna förordning.

Artikel 12 innehåller krav beträffande de europeiska gröna obligationer för vilka ett prospekt måste utfärdas.

I artikel 13 fastställs skyldigheter för emittenter att fram till obligationernas förfallodag på sina webbplatser bevara alla de dokument som upprättats av emittenten enligt artiklarna 8–12, inbegripet de respektive granskningar som utförs före och efter emissionen. I denna artikel införs även krav i fråga om användningen av språk samt på att vissa dokument som upprättats i enlighet med denna förordning ska anmälas till Esma.

Avdelning III i förordningen innehåller villkoren för att bli extern granskare av europeiska gröna obligationer. Denna avdelning gäller inte för statliga revisorer och andra offentliga organ som bemyndigats av statliga emittenter att bedöma efterlevnaden av förordningen.

I kapitel I presenteras villkoren för att bli extern granskare. Det omfattar bland annat kravet på registrering och att löpande uppfylla villkoren för registrering. I artikel 15 föreskrivs bemyndiganden avseende tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande för att ytterligare specificera vissa kriterier för registreringen av externa granskare och vissa standardformulär, mallar och förfaranden. Efter att ha registrerats får en extern granskare bedriva sin verksamhet på unionens hela territorium. En extern granskare måste ansöka om registrering hos Esma. En extern granskare måste underrätta Esma om väsentliga ändringar av villkoren för sin ursprungliga registrering innan sådana ändringar genomförs. Esma har en möjlighet att vägra att registrera en extern granskare inom ramen för

artikel 15 och att återkalla en extern granskares registrering på vissa villkor enligt artikel 51. I artikel 59 införs ett krav på att Esma ska upprätthålla en databas på sin webbplats över alla registrerade externa granskare, däribland externa granskare som omfattas av ett tillfälligt förbud att bedriva verksamhet inom ramen för denna förordning och vars registrering har återkallats.

Kapitel II innehåller krav vad gäller organisationen, förfarandena och dokumenten rörande styrningen av externa granskare. I artikel 18 föreskrivs de allmänna principerna vad gäller krav på att externa granskare ska använda lämpliga system, resurser och förfaranden samt att de åtminstone en gång per år ska övervaka och utvärdera lämpligheten och ändamålsenligheten avseende sina system, mekanismer för intern kontroll samt arrangemang och vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister. I artiklarna 19–28 fastställs mer i detalj kraven för företagsledningen, analytiker, personal och andra personer som direkt medverkar i bedömningsverksamheten, funktionen för regelefterlevnad, interna rutiner och förfaranden, bedömningsmetoder och information som använts, fel kopplade till bedömningsmetoderna eller deras tillämpning, utkontraktering, krav avseende dokumentation, undvikande av intressekonflikter samt tillhandahållandet av andra tjänster. I artiklarna 18–23 och i artikel 25 fastställs bemyndiganden avseende tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de kriterier som är nödvändiga för att bedöma organisationskraven, förfarandena och dokumenten rörande styrningen av externa granskare.

I kapitel III fastställs krav vad gäller granskningar före och efter emission. I artikel 29 förtydligas att varken granskningen före emissionen eller granskningen efter emissionen får hänvisa till Esma eller någon annan behörig myndighet på ett sätt som kan ange eller antyda att Esma eller den berörda behöriga myndigheten rekommenderat eller godkänt det relevanta dokumentet eller en bedömningsverksamhet som den externa granskaren bedriver. I artikel 30 föreskrivs krav för den information som externa granskare ska tillgängliggöra kostnadsfritt på sina webbplatser, vilket omfattar samtliga granskningar före och efter emissionen inom ramen för denna förordning.

Kapitel IV innehåller regler för tillhandahållande av tjänster från externa granskare i tredjeländer.

I avdelning IV kapitel I fastställs nationella behöriga myndigheters befogenhet att övervaka emittenter av obligationer för att säkerställa att artiklarna 8–13 i denna förordning tillämpas. Avdelning IV innehåller även flera bestämmelser om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som behöriga myndigheter får vidta samt regler för offentliggörandet och rapporteringen till Esma av sådana sanktioner.

I avdelning IV kapitel II fastställs Esmas befogenheter med avseende på övervakningen av externa granskare. Dessa inbegriper befogenheten att begära upplysningar genom en enkel begäran eller genom beslut, befogenheten att genomföra allmänna utredningar samt befogenheten att utföra kontroller på plats. I kapitlet fastställs även de villkor enligt vilka Esma får utöva sina tillsynsbefogenheter. Det finns flera bestämmelser om tillsynsåtgärder, böter och viten som Esma får ålägga. Esma får även ta ut registrerings- och tillsynsavgifter.

Genom avdelning V om delegerade akter ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter med förbehåll för de villkor som anges i artikel 60.

I avdelning VI om slutbestämmelser föreskrivs en övergångsbestämmelse för externa granskare under de första 30 månaderna efter att denna förordning börjar tillämpas.

2021/0191 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeiska gröna obligationer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[30],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Omställningen till en koldioxidsnål, mer hållbar, resurseffektiv, cirkulär och rättvis ekonomi är avgörande för att säkerställa unionsekonomins långsiktiga konkurrenskraft och människors välbefinnande. År 2016 ingick unionen Parisavtalet[31]. I artikel 2.1 c i Parisavtalet fastställs målet om ökade insatser mot klimatförändringar, bland annat genom att finansiella flöden ska bli förenliga med en utveckling mot låga växthusgasutsläpp och klimatresiliens.

(2) I investeringsplanen inom den gröna given av den 14 januari 2020[32] föreskrivs inrättandet av en standard för miljömässigt hållbara obligationer för att ytterligare öka investeringsmöjligheterna och göra det lättare att identifiera miljömässigt hållbara investeringar genom tydlig märkning. I sina slutsatser från december 2020 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om en standard för gröna obligationer[33].

(3) Miljömässigt hållbara obligationer är ett av huvudinstrumenten för att finansiera investeringar kopplade till koldioxidsnål teknik, energi och resurseffektivitet samt hållbar transportinfrastruktur och forskningsinfrastruktur. Sådana obligationer kan emitteras av finansiella eller icke-finansiella företag eller stater. Inom ramen för de olika befintliga initiativen om miljömässigt hållbara obligationer säkerställs inte gemensamma definitioner av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Detta

30 EUT C , , s. .

31 Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

32 COM(2020) 21 final.

33 EUCO 22/20.

hindrar investerare från att enkelt identifiera obligationer vilkas intäkter är anpassade eller bidrar till miljömålen i Parisavtalet.

(4) De olika reglerna för utlämnandet av information, för öppenheten och ansvarigheten avseende externa granskare av miljömässigt hållbara obligationer och för behörighetskriterierna för stödberättigade miljömässigt hållbara projekt begränsar investerarnas förmåga att identifiera, lita på och jämföra miljömässigt hållbara obligationer samt emittenternas förmåga att använda sådana obligationer för att ställa om sin verksamhet till mer miljömässigt hållbara affärsmodeller.

(5) För att säkerställa anpassning till målen i Parisavtalet, och med tanke på de befintliga skillnaderna i och avsaknaden av gemensamma regler, är det sannolikt att medlemsstaterna kommer att anta olika åtgärder och strategier, vilket kommer att ha en direkt negativ inverkan på, och skapa hinder för, den inre marknadens funktion, och kommer att skada emittenter av miljömässigt hållbara obligationer. Den parallella utvecklingen av marknadspraxis baserad på kommersiella prioriteringar som ger upphov till olika resultat orsakar marknadsfragmentering och riskerar att ytterligare försämra effektiviteten avseende den inre marknadens funktion. Skillnaderna vad gäller standarder och marknadspraxis gör det svårt att jämföra olika obligationer samt skapar ojämna marknadsvillkor för emittenter, ger upphov till ytterligare hinder på den inre marknaden och riskerar att snedvrida investeringsbeslut.

(6) Bristen på harmoniserade regler för de förfaranden som används av externa granskare vid granskningen av miljömässigt hållbara obligationer och de olika definitionerna av miljömässigt hållbara verksamheter gör det allt svårare för investerare att effektivt jämföra obligationer på den inre marknaden utifrån deras miljömål. Marknaden för miljömässigt hållbara obligationer är internationell till sin natur; marknadsaktörer handlar med obligationer och använder externa granskningstjänster från tredjepartsleverantörer över gränserna. Åtgärder på unionsnivå skulle kunna minska risken för fragmentering av den inre marknaden för miljömässigt hållbara obligationer och obligationsrelaterade externa granskningstjänster samt säkerställa tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[34] på marknaden för sådana obligationer.

(7) En enhetlig uppsättning specifika krav bör därför fastställas för obligationer som emitteras av finansiella eller icke-finansiella företag eller stater som frivilligt väljer att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” för sådana obligationer. Genom att ange kvalitetskrav för europeiska gröna obligationer i form av en förordning bör det säkerställas att det finns enhetliga villkor för emissionen av sådana obligationer genom att varierande nationella krav som kan uppstå i samband med införlivandet av ett direktiv förhindras; det bör även säkerställas att de villkoren är direkt tillämpliga på emittenter av sådana obligationer. Emittenter som frivilligt väljer att använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” bör följa samma regler i hela unionen, i syfte att öka marknadseffektiviteten genom att minska skillnader och därmed även minska investerarnas kostnader för att bedöma sådana obligationer.

(8) I enlighet med artikel 4 i förordning (EU) 2020/852, och för att tillhandahålla investerarna tydliga, kvantitativa, utförliga och gemensamma definitioner, bör de krav som fastställs i artikel 3 i den förordningen användas för att avgöra huruvida en

[34] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar. Intäkter från obligationer med beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” bör endast användas för att finansiera ekonomisk verksamhet som antingen är miljömässigt hållbar, och därmed anpassad till miljömålen i artikel 9 i förordning (EU) 2020/852, eller som bidrar till att omvandla verksamheter till att bli miljömässigt hållbara. Sådana obligationer kan dock användas både för att finansiera sådana miljömässigt hållbara verksamheter direkt genom finansieringen av tillgångar och utgifter som avser ekonomisk verksamhet som uppfyller kraven i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852, och indirekt genom finansiella tillgångar som finansierar ekonomisk verksamhet som uppfyller de kraven. Det är därför nödvändigt att ange vilka kategorier av utgifter och tillgångar som kan finansieras med intäkter från obligationer med beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”.

(9) Intäkterna från europeiska gröna obligationer bör användas för att finansiera ekonomisk verksamhet som har en bestående positiv inverkan på miljön. En sådan bestående positiv inverkan kan uppnås på flera olika sätt. Eftersom fasta tillgångar är långfristiga tillgångar är ett första sätt att använda intäkterna från sådana europeiska gröna obligationer för att finansiera materiella eller immateriella fasta tillgångar som inte utgör finansiella tillgångar, förutsatt att nämnda fasta tillgångar avser ekonomisk verksamhet som uppfyller de krav för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som fastställs i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852 (*taxonomikraven*). Eftersom finansiella tillgångar kan användas för att finansiera ekonomisk verksamhet med en bestående positiv inverkan på miljön är ett andra sätt att använda de intäkterna för att finansiera finansiella tillgångar, förutsatt att intäkterna från de finansiella tillgångarna anslås till ekonomisk verksamhet som uppfyller taxonomikraven. Eftersom tillgångar för hushåll också kan ha en långsiktig positiv inverkan på miljön bör de finansiella tillgångarna även omfatta hushållens tillgångar. Eftersom kapitalutgifter och utvalda rörelsekostnader kan användas för att förvärva, uppgradera eller bevara fasta tillgångar är ett tredje sätt att använda intäkterna från sådana obligationer för att finansiera kapitalutgifter och rörelsekostnader som avser ekonomisk verksamhet som uppfyller taxonomikraven eller som kommer att uppfylla taxonomikraven inom en rimligt kort tidsperiod från emissionen av den berörda obligationen, som dock kan förlängas om detta kan motiveras med stöd av de särskilda egenskaperna hos de berörda ekonomiska verksamheterna och investeringarna. Av ovanstående skäl bör kapitalutgifterna och rörelsekostnaderna även omfatta hushållens utgifter.

(10) Stater emitterar ofta miljömässigt hållbara obligationer och bör därför även tillåtas emittera europeiska gröna obligationer, förutsatt att intäkterna från sådana obligationer används för att finansiera antingen tillgångar eller utgifter som uppfyller taxonomikraven eller tillgångar eller utgifter som kommer att uppfylla taxonomikraven inom en rimligt kort tidsperiod från emissionen av den berörda obligationen, som dock kan förlängas om detta kan motiveras med stöd av de särskilda egenskaperna hos de berörda ekonomiska verksamheterna och investeringarna.

(11) Enligt artikel 4 i förordning (EU) 2020/852 krävs att medlemsstaterna och unionen tillämpar kriterierna i artikel 3 i den förordningen för att fastställa huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara. Det är därför logiskt att de tekniska granskningskriterier som avses i artikel 3 d i förordning (EU) 2020/852 bör användas för att fastställa vilka fasta tillgångar, utgifter och finansiella tillgångar som kan finansieras med intäkterna från europeiska

gröna obligationer. Med tanke på de förväntade tekniska framstegen på området miljöhållbarhet kommer de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 sannolikt att granskas och ändras med tiden. Oberoende av sådana ändringar bör emittenter, för att skapa rättssäkerhet för sig själva och investerarna samt för att förhindra att ändringar av de tekniska granskningskriterierna får en negativ inverkan på priset på europeiska gröna obligationer som redan har emitterats, kunna tillämpa de tekniska granskningskriterier som var tillämpliga vid den tidpunkt då den europeiska gröna obligationen emitterades när de anslår intäkterna från sådana obligationer till godtagbara fasta tillgångar eller utgifter, fram till obligationens förfallodag. För att säkerställa rättssäkerhet för europeiska gröna obligationer vilkas intäkter anslås till finansiella tillgångar är det nödvändigt att klargöra att den underliggande ekonomiska verksamhet som finansieras med dessa finansiella tillgångar bör uppfylla de tekniska granskningskriterier som är tillämpliga vid den tidpunkt då de finansiella tillgångarna skapades. Om de relevanta delegerade akterna ändras bör emittenten anslå intäkterna genom att tillämpa de ändrade delegerade akterna inom fem år.

(12) Den tid som krävs för att omvandla en tillgång för att anpassa den ekonomiska verksamhet som den avser till taxonomikraven bör rimligtvis inte överstiga fem år, utom under vissa omständigheter då det kan få ta upp till tio år. Godtagbara kapitalutgifter bör därför avse ekonomisk verksamhet som uppfyller eller kommer att uppfylla taxonomikraven inom fem år från emissionen av obligationen, om inte en längre period på upp till tio år är motiverad med stöd av de särskilda egenskaperna hos de berörda ekonomiska verksamheterna och investeringarna.

(13) Investerare bör tillhandahålla all information som är nödvändig för att utvärdera miljöpåverkan av europeiska gröna obligationer samt för att jämföra sådana obligationer med varandra. Det bör därför fastställas specifika och standardiserade upplysningskrav som ger insyn i hur emittenten avser anslå obligationens intäkter till godtagbara fasta tillgångar, utgifter och finansiella tillgångar samt hur dessa intäkter faktiskt har anslagits. En sådan insyn uppnås bäst genom faktablad för europeiska gröna obligationer samt årliga anslagsrapporter. För att göra det enklare att jämföra europeiska gröna obligationer och för att underlätta lokaliseringen av relevant information är det nödvändigt att upprätta mallar för utlämnandet av sådan information.

(14) Investerarna bör få kostnadseffektiv tillgång till tillförlitlig information om de europeiska gröna obligationerna. Emittenter av europeiska gröna obligationer bör därför låta externa granskare tillhandahålla en granskning av faktabladet för europeiska gröna obligationer före emission och granskningar av de årliga anslagsrapporterna för europeiska gröna obligationer efter emission.

(15) Emittenter av europeiska gröna obligationer bör uppfylla sina åtaganden gentemot investerarna och anslå intäkter från sina obligationer inom en rimligt kort tidsperiod efter emissionen. Samtidigt bör emittenterna inte straffas för anslag av obligationsintäkter till ekonomisk verksamhet som ännu inte uppfyller taxonomikraven, men som kommer att göra det inom en femårsperiod (eller en förlängd period på tio år). Emittenter bör under alla omständigheter anslå alla intäkter från sina europeiska gröna obligationer före obligationernas förfallodag.

(16) Statliga emittenter kan till skillnad från emittenter som utgör finansiella eller icke-finansiella företag använda intäkterna från europeiska gröna obligationer för att indirekt finansiera ekonomisk verksamhet som är anpassad till taxonomikraven genom

att använda program för skatteutgifter eller program för överföringar, däribland subventioner. I sådana fall säkerställer staterna att den ekonomiska verksamhet som finansieras genom sådana program uppfyller villkoren för programmen. Av det skälet bör externa granskare, när de tillhandahåller granskningar av europeiska gröna obligationer före och efter emissionen som emitterats av stater och vilkas intäkter anslås till skatteutgifter eller subventioner i enlighet med villkor som är anpassade till taxonomikraven, inte behöva bedöma taxonomianpassningen för varje ekonomisk verksamhet som finansieras genom sådana program. Om så är fallet bör det vara tillräckligt för externa granskare att bedöma anpassningen av villkoren för de berörda finansieringsprogrammen till taxonomikraven.

(17) Det kan hända att vissa finansiella företag som har en portfölj med europeiska gröna obligationer inte, för varje sådan obligation, kan identifiera exakt till vilka finansiella tillgångar som intäkterna från den aktuella obligationen har anslagits. Detta beror på en diskrepans mellan å ena sidan den återstående löptiden och storleken på finansieringen av obligationerna i fråga, och å andra sidan den återstående löptiden och storleken på de finansiella tillgångarna i det finansiella företagets balansräkning. Finansiella företag bör i sådana fall vara skyldiga att lämna ut uppgifter om anslaget av de totala intäkterna från sin portfölj med europeiska gröna obligationer till en portfölj med miljömässigt hållbara finansiella tillgångar i företagets balansräkning. De finansiella företagen bör sedan kunna visa i årliga anslagsrapporter att de anknutna miljömässigt hållbara finansiella tillgångarna uppfyllde taxonomikraven vid den tidpunkt då de skapades. För att säkerställa att alla intäkter från europeiska gröna obligationer anslås till miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör de finansiella företagen även kunna visa att beloppet för de miljömässigt hållbara finansiella tillgångarna motsvarar eller överstiger beloppet för europeiska gröna obligationer som ännu inte löpt ut. För att säkerställa att den information som lämnas förblir fullständig och aktuell bör en extern granskare varje år granska de årliga anslagsrapporterna. Den externa granskaren bör då särskilt fokusera på de finansiella tillgångar som inte ingick i emittentens balansräkning i föregående års anslagsrapport.

(18) För att förbättra öppenheten bör emittenter även lämna ut uppgifter om sina obligationers miljöpåverkan genom offentliggörande av konsekvensrapporter, vilket bör ske minst en gång under obligationens löptid. För att tillhandahålla investerarna all information som är relevant för bedömningen av miljöpåverkan av europeiska gröna obligationer bör det i konsekvensrapporterna tydligt anges vilka mått, metoder och antaganden som tillämpats vid bedömningen av miljöpåverkan. För att göra det enklare att jämföra europeiska gröna obligationer och för att underlätta lokaliseringen av relevant information är det nödvändigt att upprätta mallar för utlämnandet av sådan information.

(19) Statliga revisorer, eller något annat offentligt organ som är bemyndigat av en stat att bedöma huruvida intäkterna från europeiska gröna obligationer verkligen anslås till godtagbara fasta tillgångar, utgifter och finansiella tillgångar, utgör lagstadgade organ med ansvar för och kunskap om översikten över offentliga utgifter och åtnjuter vanligen rättsligt garanterat oberoende. Stater som emitterar europeiska gröna obligationer bör därför få använda sig av sådana statliga revisorer eller organ för den externa granskningen av sina obligationer. Sådana statliga revisorer eller organ bör inte registreras eller omfattas av tillsyn enligt denna förordning.

(20) För att säkerställa att marknaden för europeiska gröna obligationer är effektiv bör emittenter offentliggöra uppgifter om de europeiska gröna obligationer som de emitterar på sin webbplats. För att säkerställa informationens tillförlitlighet och

investerarnas förtroende ska de även offentliggöra den granskning som utförs före emissionen samt eventuella granskningar utförda efter emissionen.

(21) För att förbättra öppenheten kring hur externa granskare drar sina slutsatser, för att säkerställa att externa granskare har lämpliga kvalifikationer, yrkeserfarenhet och oberoende samt för att minska risken för potentiella intressekonflikter, och därmed säkerställa lämpligt skydd för investerare, bör emittenter av europeiska gröna obligationer endast använda sig av externa granskare, däribland från tredjeländer, som har registrerats och står under fortlöpande tillsyn av Esma.

(22) För att stärka öppenheten gentemot investerare vad gäller hur obligationsintäkternas anpassning till taxonomikraven bedöms bör externa granskare i tillräcklig detalj informera användarna av granskningar före och efter emissionen om de metoder och grundläggande antaganden de använder vid sin externa granskning och samtidigt ta vederbörlig hänsyn till skyddet av äganderättsligt skyddade data och immateriella rättigheter.

(23) Externa granskare bör ha infört arrangemang för sin egen sunda företagsstyrning i syfte att säkerställa att deras granskningar före och efter emission är oberoende, objektiva och av hög kvalitet. Företagsledningen för externa granskare bör därför ha tillräckligt med sakkunskap inom finansiella tjänster och miljöfrågor samt säkerställa att ett tillräckligt antal anställda med den nödvändiga kunskapen och erfarenheten utför den externa granskningen. Av samma skäl bör funktionen för regelefterlevnad kunna rapportera sina slutsatser antingen till ett tillsynsorgan eller till ett administrativt organ.

(24) För att säkerställa sitt oberoende bör externa granskare undvika intressekonflikter och, om de inte går att undvika, hantera sådana konflikter på ett lämpligt sätt. Externa granskare bör därför informera om intressekonflikter i god tid. De bör även dokumentera alla väsentliga hot mot sitt oberoende, mot sina anställdas oberoende och mot oberoendet hos andra personer som är involverade i den externa granskningen. De bör dessutom dokumentera de skyddsåtgärder som vidtas för att mildra sådana hot.

(25) Det är nödvändigt att undvika att nationella behöriga myndigheter tillämpar denna förordning på olika sätt. Samtidigt är det nödvändigt att sänka de externa granskarnas transaktions- och rörelsekostnader för att stärka investerarnas förtroende och öka rättssäkerheten. Det är därför lämpligt att ge Esma allmän behörighet att registrera och utöva fortlöpande tillsyn över registrerade externa granskare i unionen. Att anförtro Esma det ensamma ansvaret för dessa frågor bör säkerställa lika villkor i fråga om registreringskrav och fortlöpande tillsyn samt undanröja risken för tillsynsarbitrage i medlemsstaterna. Samtidigt bör ett sådant ensamt ansvar leda till en optimerad fördelning av tillsynsresurser på unionsnivå och därmed göra Esma till ett kunskapscentrum samtidigt som tillsynen effektiviseras.

(26) Esma bör kunna begära all information som behövs för att utföra sina tillsynsuppgifter på ett effektivt sätt. Myndigheten bör därför kunna begära sådan information från externa granskare, personer som är involverade i extern granskning, granskade enheter och relaterade tredje parter, tredje parter på vilka de externa granskarna har lagt ut operativa funktioner och personer som på annat sätt har en nära och betydande anknytning eller koppling till externa granskare eller externa granskningar.

(27) För att göra det möjligt för Esma att utföra sina tillsynsuppgifter, och i synnerhet för att få externa granskare att upphöra med en överträdelse, tillhandahålla fullständig och

korrekt information eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning eller en kontroll på plats, bör Esma kunna ålägga sanktioner eller viten.

(28) Emittenter av europeiska gröna obligationer kan ansöka om åtkomst till tjänster från externa granskare i tredjeländer. Det är därför nödvändigt att fastställa en ordning i tredjeland för externa granskare på grundval av en likvärdighetsbedömning eller ett erkännande eller godkännande enligt vilket externa granskare från tredjeländer får tillhandahålla externa granskningstjänster.

(29) För att underlätta åtkomsten för externa granskare i tredjeländer om det saknas ett beslut om likvärdighet är det nödvändigt att fastställa ett förfarande för Esmas erkännande av externa granskare med säte i tredjeländer.

(30) För att underlätta tillhandahållandet av tjänster från externa granskare i tredjeländer till emittenter av europeiska gröna obligationer bör ett system för godkännande fastställas, som gör att registrerade externa granskare med säte i unionen på vissa villkor kan godkänna tjänster som tillhandahålls av en extern granskare i ett tredjeland. En extern granskare som har godkänt tjänster som tillhandahålls av en extern granskare i ett tredjeland bör ha det fulla ansvaret för sådana godkända tjänster samt för säkerställandet av att den externa granskaren från tredjelandet följer kraven i denna förordning.

(31) I enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör kommissionen delegeras befogenhet att ange förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt närmare bestämmelser om preskriptionstider när det gäller åläggande och verkställighet av böter och viten, samt vilka avgifter som ska betalas, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur avgifterna ska betalas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016[35]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(32) Det vore effektivt och lämpligt att överlåta åt Esma, som är ett organ med högspecialiserad expertis, att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper policyval, för överlämnande till kommissionen.

(33) Esma bör bemyndigas att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de kriterier enligt vilka Esma kan bedöma en extern granskares registreringsansökan och tillhandahållandet av information från den externa granskaren för att avgöra i vilken utsträckning granskaren efterlever kraven i denna förordning[36].

---

35 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

36 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(34) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[37].

(35) Esma bör bemyndigas att utarbeta ett förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för tillhandahållandet av uppgifterna för registreringen av externa granskare. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande genom en genomförandeakt enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010[38].

(36) För att uppmuntra externa granskare att tillhandahålla emittenter av europeiska gröna obligationer sina tjänster från det att denna förordning börjar tillämpas föreskrivs i denna förordning en övergångsordning för de första 30 månaderna efter det att denna förordning börjar tillämpas.

(37) Denna förordning har två syften: Å ena sidan syftar den till att säkerställa att enhetliga krav tillämpas på användningen av beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”. Å andra sidan syftar den till att inrätta en enkel ram för registrering och tillsyn för externa granskare genom att anförtro en enda tillsynsmyndighet registreringen och tillsynen av externa granskare i unionen. Båda syftena bör göra det enklare att anskaffa kapital för projekt som syftar till att uppnå miljömässigt hållbara mål. Eftersom de målen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

[37] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

[38] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Avdelning I
Syfte och definitioner

Artikel 1
Syfte

I denna förordning fastställs enhetliga krav för obligationsemittenter som vill använda beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” för sina miljömässigt hållbara obligationer som är tillgängliga för investerare i unionen, och inrättandet av en ram för registreringssystem och tillsyn för externa granskare av europeiska gröna obligationer.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *emittent*: en juridisk person som emitterar obligationer.

(2) *finansiellt företag*: en AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU[39], ett förvaltningsbolag för fondföretag enligt definitionen i artikel 2.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088[40], ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013[41], ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013, ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG[42] eller ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG.

(3) *stat*: något av följande:

(a) Euratom, unionen och något av deras organ.

(b) En stat, inbegripet ett ministerium, en myndighet eller ett företag för särskilt ändamål i en sådan stat.

(c) När det gäller en federal stat, en delstat i federationen.

(d) En regional eller kommunal enhet.

(e) Ett kollektivt företag bestående av flera stater i form av en organisation eller ett företag för särskilt ändamål.

(f) Ett privaträttsligt företag som ägs helt av en eller flera av de enheter som avses i leden a–e.

(4) *taxonomikraven*: de krav som fastställs i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852.

---

39 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

40 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

41 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

42 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(5) *reglerad marknad*: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU[43].

[43] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

Avdelning II
Villkor för användningen av beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB”

Kapitel I
Obligationsrelaterade krav

Artikel 3
Beteckning

Beteckningen ”europeisk grön obligation” eller ”EuGB” får endast användas för obligationer som uppfyller kraven i denna avdelning fram till deras förfallodag.

Artikel 4
Användning av intäkterna från europeiska gröna obligationer

1. Innan obligationen löper ut ska alla intäkter från europeiska gröna obligationer anslås, utan avdrag av kostnader, till något av följande, eller en kombination av följande:

   (a) Fasta tillgångar, inklusive för hushåll, som inte är finansiella tillgångar.

   (b) Kapitalutgifter, inklusive för hushåll.

   (c) Rörelsekostnader som uppkom senare än tre år före emissionen av den europeiska gröna obligationen.

   (d) Finansiella tillgångar som avses i artikel 5.

   Vid tillämpningen av denna punkt ska *kapitalutgifter* avse antingen tillägg till materiella och immateriella fasta tillgångar under det berörda räkenskapsåret före av- och nedskrivningar och eventuella omvärderingar, inbegripet tillägg i samband med omvärderingar och nedskrivningar för det berörda räkenskapsåret, och exklusive verkligt värde, eller eventuella tillägg till materiella och immateriella fasta tillgångar i samband med rörelseförvärv.

   Vid tillämpningen av denna punkt ska *rörelsekostnader* avse direkta icke-kapitaliserade kostnader för forskning och utveckling, utbildning, byggnadsrenovering, kortfristiga leasingavtal, underhåll och reparationer samt eventuella andra direkta utgifter kopplade till löpande underhåll av materiella och immateriella fasta tillgångar som är nödvändigt för att säkerställa att sådana tillgångar fortsätter att fungera effektivt.

2. Genom undantag från punkt 1 kan en stat även anslå intäkter från europeiska gröna obligationer som den emitterat till något av följande, eller en kombination av följande:

   (a) Fasta tillgångar såsom avses i punkt 7.22 i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013[44].

[44] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

(b) Icke-producerade icke-finansiella tillgångar enligt vad som avses i punkt 7.24 i bilaga A till förordning (EU) nr 549/2013.

(c) Skattelättnader enligt vad som avses i punkt 20.167 i bilaga A till förordning (EU) nr 549/2013 som beviljades senare än tre år före emissionen av den europeiska gröna obligationen.

(d) Subventioner enligt vad som avses i punkt 4.30 i bilaga A till förordning (EU) nr 549/2013 som överfördes senare än tre år före emissionen av den europeiska gröna obligationen.

(e) Kapitalutgifter enligt vad som avses i punkt 20.104 i bilaga A till förordning (EU) nr 549/2013.

3. En europeisk grön obligation kan refinansieras genom att en ny europeisk grön obligation emitteras.

Artikel 5

Finansiella tillgångar

1. Finansiella tillgångar enligt artikel 4.1 d ska innebära någon av följande tillgångar, eller en kombination av dessa:

(a) Skulder.

(b) Eget kapital.

2. Intäkterna från de finansiella tillgångar som avses i punkt 1 ska endast anslås till fasta tillgångar som inte utgör finansiella tillgångar enligt artikel 4.1 a, kapitalutgifter enligt artikel 4.1 b eller rörelsekostnader enligt artikel 4.1 c.

3. Genom undantag från punkt 2 får intäkterna från de finansiella tillgångar som avses i punkt 1 anslås till andra finansiella tillgångar under förutsättning att intäkterna från de finansiella tillgångarna anslås i enlighet med punkt 2.

Artikel 6

Taxonomianpassning av användningen av intäkter

1. Användningen av intäkter enligt artikel 4 ska avse ekonomisk verksamhet som uppfyller taxonomikraven, eller som kommer att uppfylla taxonomikraven inom en bestämd tidsperiod som fastställts i en taxonomianpassningsplan.

Den taxonomianpassningsplan som avses i första stycket ska innehålla en beskrivning av åtgärder och utgifter som är nödvändiga för att en ekonomisk verksamhet ska uppfylla taxonomikraven inom den angivna tidsperioden.

Den period som avses i första och andra stycket får inte överskrida fyra år från emissionen av obligationen, om inte en längre period på upp till tio år är motiverad med stöd av de särskilda egenskaperna hos de berörda ekonomiska verksamheterna enligt uppgifter i en taxonomianpassningsplan.

2. Om intäkterna från en europeisk grön obligation anslås genom finansiella tillgångar, antingen till kapitalutgifter enligt artikel 4.1 b eller till rörelsekostnader enligt artikel 4.1 c, ska den bestämda tidsperiod som avses i punkt 1 första stycket inledas från tidpunkten för skapandet av den finansiella tillgången.

Artikel 7

Tillämpning av taxonomikraven

1. Emittenter ska anslå obligationsintäkter till de användningsområden som fastställs i artikel 4.1 a, b och c, artikel 4.2 eller eget kapital enligt vad som avses i artikel 5.1 b genom tillämpning av de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 och som var tillämpliga vid den tidpunkt då obligationen emitterades.

   Om de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 ändras efter det att obligationen emitterades ska emittenten anslå obligationsintäkterna till de användningsområden som avses i första stycket genom tillämpning av de delegerade akterna inom fem år från det att de började tillämpas.

2. Vid anslag av obligationsintäkter till skulder enligt artikel 5.1 a ska emittenterna tillämpa de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 och som var tillämpliga vid den tidpunkt då skulderna uppstod.

   Om inga delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 var i kraft vid den tidpunkt då de skulder som avses i första stycket uppstod ska emittenterna tillämpa de första delegerade akter som antogs i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852.

   Om de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 i förordning (EU) 2020/852 ändras efter det att de skulder som avses i första stycket uppstod ska emittenten anslå obligationsintäkterna till de skulderna genom tillämpning av de delegerade akterna inom fem år från det att de började tillämpas.

Kapitel II
Krav för öppenhet och extern granskning

Artikel 8

Faktablad för europeiska gröna obligationer och granskning av faktabladet för europeiska gröna obligationer före emission

1. Före emissionen av en europeisk grön obligation ska emittenterna

   (a) fylla i det faktablad för europeiska gröna obligationer som anges i bilaga I,

   (b) säkerställa att det ifyllda faktabladet för europeiska gröna obligationer har varit föremål för en granskning före emissionen med ett positivt yttrande från en extern granskare.

2. Ett faktablad för europeiska gröna obligationer kan avse en eller flera emissioner av europeiska gröna obligationer.

3. Granskningen av faktabladet före emission enligt vad som avses i punkt 1 b ska innehålla allt följande:

   (a) En bedömning av huruvida det ifyllda faktabladet för europeiska gröna obligationer överensstämmer med artiklarna 4–7 i denna förordning samt bilaga I till denna förordning.

(b) Uppgifterna i bilaga IV.

Artikel 9

Anslagsrapporter och granskning av anslagsrapporter efter emission

1. Varje år och fram till dess att alla intäkter från den europeiska gröna obligationen i fråga har anslagits ska emittenter av europeiska gröna obligationer utarbeta en anslagsrapport för den europeiska gröna obligationen genom att använda mallen i bilaga II där det framgår att intäkterna från de aktuella europeiska gröna obligationerna, från dagen för emissionen fram till utgången av det år som rapporten avser, har anslagits i enlighet med artiklarna 4–7.

2. En anslagsrapport för den europeiska gröna obligationen kan avse en eller flera emissioner av europeiska gröna obligationer.

3. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska låta en extern granskare utföra en granskning av den anslagsrapport som utarbetats efter att alla intäkter från den europeiska gröna obligationen har anslagits i enlighet med artiklarna 4–7.

4. Om anslaget av intäkter korrigeras efter offentliggörandet av anslagsrapporten i enlighet med artikel 13.1 c ska emittenterna av de aktuella europeiska gröna obligationerna ändra anslagsrapporten och låta en extern granskare utföra en granskning av den ändrade anslagsrapporten.

5. Genom undantag från punkt 3 ska varje anslagsrapport från emittenter som utgör finansiella företag och som anslår intäkter från en portfölj med flera europeiska gröna obligationer till en portfölj med finansiella tillgångar enligt vad som avses i artikel 5 vara föremål för en granskning efter emission utförd av en extern granskare. Den externa granskaren ska ägna särskild uppmärksamhet åt de finansiella tillgångar som inte ingått i någon tidigare offentliggjord anslagsrapport.

6. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska lämna in de anslagsrapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5 till en extern granskare inom 30 dagar från utgången av det år som anslagsrapporten avser. Granskningen efter emission ska offentliggöras inom 90 dagar från mottagandet av anslagsrapporten.

7. Den granskning efter emission som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska innehålla allt följande:

   (a) En bedömning av huruvida emittenten har anslagit intäkterna från obligationen i överensstämmelse med artiklarna 4–7 på grundval av den information som tillhandahållits den externa granskaren.

   (b) En bedömning av huruvida emittenten har uppfyllt kraven beträffande det avsedda användningsområdet för intäkter enligt faktabladet för europeiska gröna obligationer på grundval av den information som tillhandahållits den externa granskaren.

   (c) Uppgifterna i bilaga IV.

8. Om obligationsintäkter anslås till skattelättnader enligt artikel 4.2 c eller subventioner enligt artikel 4.2 d ska bedömningen i granskningen efter emissionen endast omfatta efterlevnaden av artiklarna 4–7 avseende de villkor enligt vilka de utgifterna och överföringarna har betalats.

Artikel 10

Konsekvensrapport avseende europeiska gröna obligationer

1. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska, efter det att alla intäkter från sådana obligationer har anslagits och minst en gång under obligationens löptid, utarbeta en konsekvensrapport avseende den europeiska gröna obligationen vad gäller miljöpåverkan i samband med användningen av obligationsintäkterna genom att använda mallen i bilaga III.

2. En enskild konsekvensrapport kan omfatta flera emissioner av europeiska gröna obligationer.

Artikel 11

Statliga emittenter

En statlig emittent kan låta granskningarna, både före och efter emissionen, utföras av en extern granskare, eller av en statlig revisor eller något annat offentligt organ som är bemyndigat av staten att bedöma överensstämmelsen med denna förordning.

Artikel 12

Prospekt för europeiska gröna obligationer

1. Om ett prospekt ska offentliggöras enligt förordning (EU) 2017/1129 ska det, om det krävs att information lämnas om hur intäkterna används, tydligt anges i prospektet att den europeiska gröna obligationen är emitterad i enlighet med den här förordningen.

2. I enlighet med artikel 19.1 c i förordning (EU) 2017/1129 ska *obligatorisk information* inbegripa uppgifterna i det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 8.1 a i den här förordningen.

Artikel 13

Offentliggörande på emittentens webbplats och anmälan till Esma och nationella behöriga myndigheter

1. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska på sin webbplats, i en avskild sektion med benämningen ”Europeiska gröna obligationer”, offentliggöra och kostnadsfritt tillgängliggöra, åtminstone fram till de aktuella obligationernas förfallodag, allt följande:

   (a) Det ifyllda faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 8, innan obligationen emitteras.

   (b) Granskningen före emission kopplad till det faktablad för europeiska gröna obligationer som avses i artikel 8, innan obligationen emitteras.

   (c) De årliga anslagsrapporter avseende den europeiska gröna obligationen som avses i artikel 9, varje år fram till dess att alla intäkter från den europeiska gröna obligationen i fråga har anslagits, senast tre månader efter utgången av det år som rapporten avser.

   (d) Granskningarna efter emission av de anslagsrapporter avseende den europeiska gröna obligationen som avses i artikel 9.

   (e) Den konsekvensrapport avseende den europeiska gröna obligationen som avses i artikel 10.

2. Uppgifterna i de dokument som avses i punkt 1 a, c och e ska tillhandahållas på följande språk:

   (a) Om de europeiska gröna obligationerna erbjuds till allmänheten eller är noterade på en marknad i endast en medlemsstat, på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten, som avses i artikel 36 i denna förordning, i den medlemsstaten.

   (b) Om de europeiska gröna obligationerna erbjuds till allmänheten eller är noterade på en marknad i två eller fler medlemsstater, antingen på ett språk som godtas av den behöriga myndigheten, som avses i artikel 37 i denna förordning, i varje medlemsstat, eller på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar, efter emittentens eget val.

3. Genom undantag från punkt 2 ska, om ett prospekt för den europeiska gröna obligationen ska offentliggöras i enlighet med förordning (EU) 2017/1129, uppgifterna i de dokument som avses i punkt 1 a, c och e tillhandahållas på språket eller språken i det prospektet.

4. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska underrätta den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 36 om offentliggörandet av alla de dokument som avses i punkt 1 utan onödigt dröjsmål.

5. Emittenter av europeiska gröna obligationer ska underrätta Esma om offentliggörandet av alla de dokument som avses i punkt 1 inom 30 dagar.

Avdelning III
Externa granskare av europeiska gröna obligationer

Kapitel I
Villkor för att bli extern granskare av europeiska gröna obligationer

Artikel 14
Registrering

1. Externa granskare av europeiska gröna obligationer ska registreras hos Esma innan de inleder sin verksamhet.

2. Externa granskare som är registrerade hos Esma ska alltid uppfylla de villkor för registrering som föreskrivs i artikel 15.2.

3. Statliga revisorer och andra offentliga organ som bemyndigats av statliga emittenter att bedöma efterlevnaden av denna förordning ska inte omfattas av avdelning III och avdelning IV i denna förordning.

Artikel 15
Ansökan om registrering som extern granskare av europeiska gröna obligationer

1. En ansökan om registrering som extern granskare av europeiska gröna obligationer ska innehålla samtliga följande uppgifter:

   (a) Den sökandes fullständiga namn, adressen till dennes stadgeenliga säte inom unionen, den sökandes webbplats och, i tillämpliga fall, identifieringskoden för juridiska personer.

   (b) Namn på och kontaktuppgifter till en kontaktperson.

   (c) Den sökandes organisationsform.

   (d) Den sökandes ägarstruktur.

   (e) Medlemmarna i den sökandes företagsledning och deras kvalifikationsnivå, erfarenhet och utbildning.

   (f) Antalet analytiker, anställda och andra personer som direkt medverkar i bedömningsverksamheten, deras erfarenhet av och utbildning inom att arbeta för den sökande och deras erfarenhet och utbildning.

   (g) En beskrivning av de förfaranden och metoder som den sökande genomfört för att utfärda granskningar före emission enligt vad som avses i artikel 8 och granskningar efter emission enligt vad som avses i artikel 9.

   (h) De riktlinjer eller förfaranden som den sökande infört för att påvisa, hantera och rapportera eventuella intressekonflikter enligt vad som avses i artikel 27.

   (i) I tillämpliga fall, handlingar och information som rör befintliga eller planerade arrangemang för utkontraktering av den externa granskarens verksamhet enligt denna förordning, inbegripet information om enheter som övertagit utkontrakterade funktioner.

   (j) I tillämpliga fall, information om annan verksamhet som den sökande bedriver.

2. Esma ska endast registrera en sökande som extern granskare om samtliga följande villkor uppfylls:

(a) Den sökandes företagsledning ska

i) ha tillräckligt gott anseende,

ii) besitta tillfredsställande kunnande för att säkerställa att den sökande kan genomföra de uppgifter som åligger externa granskare enligt den här förordningen,

iii) ha tillräckliga yrkeskvalifikationer,

iv) ha erfarenhet av kvalitetssäkring, kvalitetskontroll, genomförande av granskningar före och efter emission och finansiella tjänster.

(b) Det ska finnas ett tillräckligt antal analytiker, anställda och andra personer som direkt medverkar i bedömningsverksamheten, och de ska ha den erfarenhet och utbildning som krävs, för att kunna genomföra de uppgifter som åligger externa granskare enligt denna förordning.

(c) De interna rutiner som införts för att säkerställa efterlevnaden av kraven i kapitel II i denna avdelning ska vara tillräckliga och ändamålsenliga.

3. Esma ska inom 20 arbetsdagar från mottagandet av ansökan bedöma om den är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta och ange en tidsfrist inom vilken den sökande ska lämna ytterligare information.

Om ansökan är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta.

4. Esma ska inom 45 arbetsdagar från mottagandet av en fullständig ansökan registrera eller vägra att registrera sökanden.

Esma kan förlänga den period som avses i första stycket med 15 arbetsdagar om den sökande avser att använda sig av utkontraktering för att genomföra sin verksamhet som extern granskare.

Esma ska skriftligen underrätta en sökande om dennes registrering som extern granskare eller om vägran att registrera den sökande. Beslutet att registrera eller att vägra registrering ska innehålla en motivering och ska få verkan den femte dagen efter att det antagits.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med de kriterier som avses i punkt 2 a och b.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulären, mallarna och förfarandena för tillhandahållandet av de uppgifter som avses i punkt 1.

Vid utarbetandet av förslagen till tekniska standarder för genomförande ska Esma ta hänsyn till digitala registreringsmetoder.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 16

Väsentliga ändringar som är relevanta för registreringen

1. En extern granskare ska underrätta Esma om eventuella väsentliga ändringar av de uppgifter som angetts i enlighet med artikel 15.1 eller av de sakförhållanden som gäller de uppgifter som avses i artikel 15.1 innan sådana ändringar genomförs.

   Esma ska analysera dessa väsentliga ändringar. Om Esma invänder mot sådana väsentliga ändringar ska myndigheten underrätta den externa granskaren inom två månader från anmälan av ändringarna och ange skälen till invändningen. De ändringar som avses i första stycket får endast genomföras om Esma inte invänder mot ändringarna inom denna period.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulären, mallarna och förfarandena för tillhandahållandet av de uppgifter som avses i punkt 1.

   Vid utarbetandet av förslagen till tekniska standarder för genomförande ska Esma ta hänsyn till digitala registreringsmetoder.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

   Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 17

Språkanvändning

En extern granskare ska lämna in den ansökan om registrering som avses i artikel 15 på något av unionsinstitutionernas officiella språk. Bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen[45] ska i tillämpliga delar gälla all annan kommunikation mellan Esma och de externa granskarna och deras personal.

[45] EGT 17, 6.10.1958, s. 385/58.

Kapitel II
Organisatoriska krav, processer och handlingar avseende styrning

Artikel 18
Allmänna principer

1. Externa granskare ska använda lämpliga system, resurser och förfaranden för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

2. Externa granskare ska åtminstone en gång per år övervaka och utvärdera om deras system, resurser och förfaranden som inrättats i enlighet med denna förordning är lämpliga och effektiva samt vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av huruvida de externa granskarnas system, resurser, mekanismer och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 är lämpliga, tillräckliga och effektiva.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

   Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19
Företagsledning

1. Den externa granskarens företagsledning ska säkerställa

   (a) en sund och ansvarsfull ledning av den externa granskaren,

   (b) bedömningsverksamhetens oberoende,

   (c) att intressekonflikter upptäcks, hanteras och rapporteras på ett korrekt sätt, och

   (d) att den externa granskaren alltid uppfyller kraven i denna förordning.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av en sund och ansvarsfull ledning av den externa granskaren enligt vad som avses i punkt 1 a.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

   Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 20

Analytiker och anställda hos externa granskare samt andra personer som direkt medverkar i de externa granskarnas bedömningsverksamhet

1. Externa granskare ska se till att deras analytiker och anställda och andra fysiska personer vars tjänster ställts till den externa granskarens förfogande eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten har tillfredsställande kunnande och erfarenhet för de uppgifter de tilldelas.

2. Externa granskare ska se till att de personer som avses i punkt 1 inte tillåts inleda eller delta i förhandlingar om avgifter eller betalningar med någon bedömd enhet, någon anknuten tredje part eller någon person som direkt eller indirekt är knuten till den bedömda enheten genom kontroll.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av kunnandet och erfarenheten hos de personer som avses i punkt 1.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

   Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21

Funktion för regelefterlevnad

1. Externa granskare ska införa och upprätthålla en permanent och effektiv funktion för regelefterlevnad för den verksamhet som de bedriver enligt denna förordning.

2. Externa granskare ska säkerställa att funktionen för regelefterlevnad

   (a) har möjlighet att fullgöra sina uppgifter på ett korrekt och oberoende sätt,

   (b) har de resurser och den sakkunskap som krävs samt tillgång till all relevant information,

   (c) inte övervakar eller utvärderar sin egen verksamhet,

   (d) inte får ersättning i förhållande till den externa granskarens affärsmässiga resultat.

3. Resultaten av funktionen för regelefterlevnad ska göras tillgängliga för ett tillsynsorgan eller, i tillämpliga fall, ett administrativt organ hos den externa granskaren.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av huruvida funktionen för regelefterlevnad har möjlighet att fullgöra sina uppgifter på ett korrekt och oberoende sätt enligt punkt 2 a och kriterierna för bedömning av huruvida funktionen för regelefterlevnad har de resurser och den sakkunskap som krävs samt tillgång till all relevant information enligt punkt 2 b.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 22

Interna riktlinjer och förfaranden

1. Externa granskare ska anta och införa interna riktlinjer och förfaranden för ”due diligence” för att säkerställa att deras affärsmässiga intressen inte äventyrar oberoendet eller noggrannheten i bedömningsverksamheten.

2. Externa granskare ska anta och införa sunda förfaranden för förvaltning och redovisning, mekanismer för internkontroll och effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av de sunda förfaranden för förvaltning och redovisning, mekanismer för internkontroll och effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem som avses i punkt 2.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

   Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 23

Bedömningsmetoder och information som används vid granskningar före eller efter emission

1. Externa granskare ska anta och införa åtgärder för att se till att deras granskningar före emission i enlighet med artikel 8 och deras granskningar efter emission i enlighet med artikel 9 bygger på en genomgripande analys av all den information som är tillgänglig för dem och som enligt deras metoder är relevant för deras analyser.

2. Externa granskare ska vid granskningar före eller efter emission använda information som är av tillfredsställande kvalitet och kommer från tillförlitliga källor.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med kriterierna för bedömning av huruvida den information som avses i punkt 2 är av tillfredsställande kvalitet och huruvida de källor som avses i punkt 2 är tillförlitliga.

   Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

   Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 24

Fel kopplade till bedömningsmetoderna eller deras tillämpning

1. Externa granskare som upptäcker fel i sina bedömningsmetoder eller dessas tillämpning som har en väsentlig påverkan på granskningar före emission i enlighet med artikel 8 eller granskningar efter emission i enlighet med artikel 9 ska omedelbart meddela och förklara dessa fel för Esma och emittenterna av de berörda europeiska gröna obligationerna.

2. Externa granskare ska offentliggöra de fel som avses i punkt 1 på sin webbplats, i tillämpliga fall tillsammans med en reviderad granskning före eller efter emission. Av de reviderade handlingarna ska skälen till ändringarna framgå.

Artikel 25

Utkontraktering

1. Externa granskare som utkontrakterar sin bedömningsverksamhet till tredjepartsleverantörer ska säkerställa att sådana tredjepartsleverantörer har förmåga och kapacitet att bedriva denna bedömningsverksamhet på ett tillförlitligt och professionellt sätt. Dessa externa granskare ska även säkerställa att utkontrakteringen inte väsentligt försämrar kvaliteten på deras interna kontroll och Esmas möjligheter att övervaka de externa granskarnas efterlevnad av denna förordning.

2. Externa granskare får inte utkontraktera sin funktion för regelefterlevnad.

3. Externa granskare ska meddela Esma vilka bedömningsverksamheter som ska utkontrakteras samt ange vilka personalresurser och tekniska resurser som krävs för att utföra varje enskild verksamhet.

4. Externa granskare som utkontrakterar bedömningsverksamhet ska säkerställa att sådan utkontraktering inte försämrar eller förhindrar förmågan hos medlemmar i den externa granskarens företagsledning eller ledningsorganet att fullgöra sina funktioner eller uppgifter.

5. Externa granskare ska säkerställa att tredjepartsleverantörer samarbetar med Esma i samband med utkontrakterade verksamheter.

6. Externa granskare ska vara fortsatt ansvariga för utkontrakterade verksamheter och vidta organisatoriska åtgärder för att säkerställa

   (a) att de bedömer om tredjepartsleverantörer utför den utkontrakterade bedömningsverksamheten på ett effektivt sätt och i enlighet med tillämpliga lagar och föreskrifter på unionsnivå och nationell nivå och åtgärdar brister som upptäcks på ett tillfredsställande sätt,

   (b) identifiering av eventuella risker i samband med utkontrakterad bedömningsverksamhet,

   (c) tillfredsställande regelbunden tillsyn av den utkontrakterade bedömningsverksamheten,

   (d) att tillfredsställande kontrollförfaranden tillämpas med avseende på utkontrakterad bedömningsverksamhet, inbegripet en effektiv övervakning av den utkontrakterade bedömningsverksamheten och eventuella risker kopplade till tredjepartsleverantören,

   (e) tillfredsställande driftskontinuitet för den utkontrakterade bedömningsverksamheten.

För tillämpningen av led e ska externa granskare få information om tredjepartsleverantörens kontinuitetsarrangemang, bedöma kvaliteten på dessa och vid behov begära att de förbättras.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med

(a) kriterierna för bedömning av tredjepartsleverantörer förmåga och kapacitet att bedriva bedömningsverksamheten på ett tillförlitligt och professionellt sätt,

(b) kriterierna för säkerställande av att genomförandet av bedömningsverksamheten inte väsentligt försämrar kvaliteten på de externa granskarnas interna kontroll eller Esmas möjligheter att övervaka de externa granskarnas efterlevnad av denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 26

Krav avseende dokumentation

1. Externa granskare ska föra tillfredställande dokumentation över följande:

(a) Uppgifter om vilka som deltagit i fastställandet och godkännandet av de granskningar före emission som avses i artikel 8 och de granskningar efter emission som avses i artikel 9 samt det datum då beslut fattades om att godkänna granskningarna före och efter emission.

(b) Dokumentation över de inrättade förfaranden och metoder som används av de externa granskare som genomför och upprättar granskningar före och efter emission.

(c) De interna handlingar, inklusive icke-offentlig information och arbetsdokument, som fungerat som underlag för offentliggjorda granskningar före eller efter emission.

(d) Dokumentation över de förfaranden och åtgärder som externa granskare genomfört för att uppfylla bestämmelserna i denna förordning.

(e) Kopior av interna och externa meddelanden, inklusive e-postmeddelanden, som avser bedömningsverksamheten och som mottagits och sänts av den externa granskaren och dess anställda och som rör bedömningsverksamheten.

2. Den dokumentation och de handlingar som avses i punkt 1 ska förvaras i fem år och på begäran göras tillgängliga för Esma.

3. Om Esma återkallar registreringen av en extern granskare i enlighet med artikel 51.1 ska den externa granskaren säkerställa att dokumentationen och handlingarna bevaras i ytterligare fem år. Dokumentation och handlingar i vilka anges de respektive rättigheterna och skyldigheterna enligt avtal om tillhandahållande av bedömningstjänster för den externa granskaren och emittenten av den europeiska gröna obligationen ska bevaras under den tid som relationen med den emittenten varar.

Artikel 27

Intressekonflikter och konfidentialitet vad gäller uppgifter

1. Externa granskare ska på ett öppet sätt påvisa, undanröja, hantera och rapportera om faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter, oavsett om intressekonflikten avser deras analytiker eller anställda, personer som genom avtal är knutna till de externa granskarna och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten, eller personer som godkänner granskningar före och efter emission.

2. Avgifter som externa granskare tar ut för bedömningstjänster ska inte vara beroende av resultatet av granskningen före eller efter emission eller av andra resultat av det arbete som utförs.

3. Analytiker, anställda hos externa granskare och andra personer som genom avtal är knutna till de externa granskarna och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten ska vara bundna av tystnadsplikt.

4. Externa granskare ska säkerställa att deras analytiker och anställda eller andra personer som genom avtal är knutna till de externa granskarna och som direkt medverkar i bedömningsverksamheten

   (a) vidtar alla rimliga åtgärder för att skydda egendom och dokumentation i den externa granskarens ägo från bedrägeri, stöld eller missbruk, med beaktande av deras verksamhets art, omfattning och komplexitet och arten och omfattningen av deras bedömningsverksamhet,

   (b) inte lämnar ut någon information om granskningar före eller efter emission, möjliga framtida granskningar före eller efter emission till någon annan än de emittenter som har begärt bedömningen av den externa granskaren, och

   (c) inte använder eller vidarebefordrar förtrolig information i något annat syfte förutom inom ramen för bedömningsverksamheten.

Artikel 28

Tillhandahållande av andra tjänster

Externa granskare som tillhandahåller andra tjänster än bedömningsverksamhet ska säkerställa att dessa andra tjänster inte medför intressekonflikter med deras bedömningsverksamhet avseende europeiska gröna obligationer. Sådana externa granskare ska i sina granskningar före och efter emission redovisa alla övriga tjänster som tillhandahållits för den bedömda enhetens eller en anknuten tredje parts räkning.

Kapitel III
Granskningar före och efter emission

Artikel 29

Hänvisningar till Esma eller andra behöriga myndigheter

Externa granskare får inte i sina granskningar före eller efter emission hänvisa till Esma eller någon behörig myndighet på ett sätt som skulle kunna ange eller antyda att Esma eller någon behörig myndighet stöder eller godkänner den externa granskarens granskning eller bedömningsverksamhet.

Artikel 30

Offentliggörande av granskningar före och efter emission

1. Externa granskare ska offentliggöra och kostnadsfritt tillgängliggöra följande på sina webbplatser:

   (a) I ett separat avsnitt med rubriken ”Europeisk standard för gröna obligationer – granskningar före emission”, granskningar före emission som den externa granskaren har utfärdat.

   (b) I ett separat avsnitt med rubriken ”Europeisk standard för gröna obligationer – granskningar efter emission”, granskningar efter emission som den externa granskaren har utfärdat.

2. De granskningar före emission som avses i punkt 1 a ska göras tillgängliga för allmänheten inom en rimlig tid före det att erbjudandet börjar tillhandahållas allmänheten eller det att den europeiska gröna obligationen i fråga tas upp till handel.

3. De granskningar efter emission som avses i punkt 1 b ska utan dröjsmål göras tillgängliga för allmänheten efter att den externa granskaren bedömt anslagsrapporterna.

4. De granskningar före emission som avses i punkt 1 a och de granskningar efter emission som avses i punkt 1 b ska förbli tillgängliga för allmänheten åtminstone till och med obligationens förfallodatum efter offentliggörandet av granskningarna på den externa granskarens webbplats.

5. Externa granskare som beslutar att sluta tillhandahålla en granskning före eller efter emission ska utan dröjsmål efter ett sådant beslut ange skälen till beslutet i de avsnitt som avses i punkt 1 a och b.

Kapitel IV
Tillhandahållande av tjänster från externa granskare i tredjeländer

Artikel 31

Allmänna bestämmelser

1. Externa granskare i tredjeländer får tillhandahålla emittenter av europeiska gröna obligationer sina tjänster i enlighet med denna förordning om de är registrerade i det register över externa granskare i tredjeländer som förs av Esma i enlighet med artikel 59.

2. Esma får endast registrera en extern granskare i ett tredjeland som har ansökt om att få tillhandahålla tjänster som extern granskare i enlighet med denna förordning i hela unionen i enlighet med punkt 1 om följande villkor är uppfyllda:

   (a) Kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 32.1.

   (b) Den externa granskaren i ett tredjeland är registrerad eller auktoriserad att tillhandahålla de externa granskningstjänster som kommer att tillhandahållas i unionen och omfattas av en effektiv övervakning och kontroll av regelefterlevnaden, som säkerställer att de krav som är tillämpliga i det tredjelandet iakttas.

   (c) Samarbetsavtal har ingåtts enligt artikel 32.3.

3. Om en extern granskare i ett tredjeland är registrerad i enlighet med denna artikel ska inga ytterligare krav på den externa granskaren i ett tredjeland införas avseende frågor som täcks av denna förordning.

4. Den externa granskare i ett tredjeland som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan till Esma efter det att kommissionen antagit det beslut som avses i artikel 32, i vilket det fastställs att regelverket och tillsynssystemet i det tredjeland där den externa granskaren är registrerad eller auktoriserad motsvarar kraven i artikel 32.1.

5. Den externa granskaren i ett tredjeland ska lämna in den ansökan som avses i första stycket genom att använda de formulär och mallar som avses i artikel 15.

6. Den ansökande externa granskaren i ett tredjeland ska till Esma överlämna all information som är nödvändig för registreringen.

7. Esma ska göra en bedömning av om ansökan är fullständig inom 20 arbetsdagar från och med mottagandet av ansökan. Om ansökan inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken den ansökande externa granskaren i ett tredjeland måste lämna kompletterande information.

8. Registreringsbeslutet ska baseras på de villkor som anges i punkt 2.

9. Esma ska inom 45 arbetsdagar från och med inlämnandet av en fullständig ansökan skriftligen och med en fullständig motiverad förklaring informera den sökande externa granskaren i ett tredjeland om huruvida registrering har beviljats eller avslagits.

10. Externa granskare i tredjeländer som tillhandahåller tjänster i enlighet med denna artikel ska, innan de tillhandahåller någon tjänst i förhållande till emittenter av europeiska gröna obligationer som är etablerade i unionen, erbjuda sig att hänskjuta eventuella tvister avseende dessa tjänster till en domstol eller skiljedomstol i en medlemsstat.

Artikel 32

Beslut om likvärdighet

1. Kommissionen får anta ett beslut avseende ett tredjeland och däri ange att regelverket och tillsynssystemet i det tredjelandet säkerställer att externa granskare som är registrerade eller auktoriserade i det tredjelandet iakttar sådana rättsligt bindande organisatoriska krav och krav på marknadsuppförande som har en likvärdig verkan som kraven i denna förordning och i de genomförandeåtgärder som antas enligt denna förordning och att det tredjelandets regelverk ger ett effektivt likvärdigt system för erkännande av externa granskare som är registrerade eller auktoriserade enligt tredjeländers rättsordningar.

2. Regelverket för organisation och marknadsuppförande i ett tredjeland får anses ha likvärdig verkan om det uppfyller samtliga följande villkor:

   (a) Enheter som tillhandahåller externa granskningstjänster i det tredjelandet är föremål för registrering eller auktorisation och effektiv och kontinuerlig tillsyn och kontroll av regelefterlevnaden.

   (b) Enheter som tillhandahåller externa granskningstjänster omfattas av adekvata organisatoriska krav på området internkontrollfunktioner.

   (c) Enheter som tillhandahåller externa granskningstjänster omfattas av lämpliga uppföranderegler.

3. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med relevanta behöriga myndigheter i tredjeland vars regelverk och tillsynssystem har erkänts som faktiskt likvärdiga i enlighet med punkt 1. Sådana arrangemang ska ange allt följande:

(a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de behöriga myndigheterna i de berörda tredjeländerna, inbegripet tillträde till alla uppgifter som Esma begär om de externa granskare i tredjeländer som är registrerade eller auktoriserade i tredjeländerna.

(b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en extern granskare i ett tredjeland som den övervakar och som Esma har registrerat i det register som avses i artikel 59 bryter mot villkoren för sin registrering eller auktorisering eller annan rätt som den är skyldig att följa.

(c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet inbegripet inspektioner på plats när så är lämpligt.

4. En extern granskare i ett tredjeland som är etablerad i ett land vars regelverk och tillsynssystem har bedömts vara effektivt likvärdigt i enlighet med punkt 1 och som är registrerad i det register som avses i artikel 59 ska kunna tillhandahålla de tjänster som omfattas av registreringen till emittenter av europeiska gröna obligationer i hela unionen.

5. Om kommissionen återtar sitt beslut enligt punkt 1 i denna artikel med avseende på detta tredjeland får en extern granskare i ett tredjeland inte längre tillämpa rättigheterna enligt artikel 31.

Artikel 33

Återkallande av registrering av en extern granskare i ett tredjeland

1. Esma ska återkalla den registrering av en extern granskare i ett tredjeland som upprättats i enlighet med artikel 59 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

(a) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att hålla för sannolikt att den externa granskaren i ett tredjeland vid tillhandahållandet av tjänsterna i unionen agerar på ett sätt som klart strider mot investerarnas intressen eller klart hindrar marknaderna från att fungera korrekt.

(b) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att hålla för sannolikt att den externa granskaren i ett tredjeland vid tillhandahållandet av tjänster i unionen på ett allvarligt sätt har åsidosatt de bestämmelser som i tredjelandet är tillämpliga på granskaren och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 32.1.

(c) Esma har hänskjutit frågan till tredjelandets behöriga myndighet och den behöriga myndigheten har inte vidtagit de lämpliga åtgärder som behövs för att skydda investerarna och unionsmarknadernas korrekta funktion eller har inte kunnat visa att den berörda externa granskaren uppfyller de krav som är tillämpliga på granskaren i tredjelandet.

(d) Esma har underrättat tredjelandets behöriga myndighet om sin avsikt att återkalla registreringen av den externa granskaren i tredjelandet minst 30 dagar före återkallandet.

2. Esma ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om varje åtgärd som antas i enlighet med punkt 1 och offentliggöra beslutet på sin webbplats.

3. Kommissionen ska bedöma om de omständigheter under vilka ett beslut i enlighet med artikel 32.1 antagits fortfarande föreligger vad avser det berörda tredjelandet.

Artikel 34

Erkännande av en extern granskare i ett tredjeland

1. Fram till dess att ett beslut om likvärdighet i enlighet med artikel 32.1 antas får en extern granskare i ett tredjeland tillhandahålla sina tjänster i enlighet med denna förordning, förutsatt att denne erhåller förhandserkännande från Esma i enlighet med denna artikel.

2. En extern granskare i ett tredjeland som har för avsikt att inhämta ett sådant förhandserkännande som avses i punkt 1 ska uppfylla alla krav i artiklarna 15–30 och 47–49.

3. En extern granskare i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ha en rättslig företrädare i unionen. Den rättsliga företrädaren ska

   (a) ansvara, tillsammans med den externa granskaren i tredjelandet, för att säkerställa att de tjänster som den externa granskaren i tredjelandet tillhandahåller enligt denna förordning uppfyller de villkor som nämns i punkt 2 och ska i det hänseendet vara ansvarig inför Esma för den berörda externa granskarens agerande i unionen,

   (b) agera på den externa granskarens vägnar som den huvudsakliga kontaktpunkten med Esma och eventuella andra personer i unionen med avseende på den externa granskarens skyldigheterna enligt denna förordning,

   (c) ha tillräckliga kunskaper, sakkunskaper och resurser för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna punkt.

4. En ansökan om förhandserkännande från Esma i enlighet med punkt 1 ska innehålla all information som krävs för att Esma ska kunna fastslå att den externa granskaren i ett tredjeland har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren i punkterna 2 och 3 och ska i tillämpliga fall innehålla en uppgift om vilken behörig myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjelandet.

5. Esma ska inom 20 arbetsdagar från mottagandet av en ansökan om förhandserkännande från Esma bedöma om den är fullständig.

   Om ansökan inte är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta och ange en tidsfrist inom vilken den sökande ska lämna ytterligare information.

   Om ansökan är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta.

   Esma ska inom 45 arbetsdagar från att ha mottagit den fullständiga ansökan som avses i första stycket i denna punkt kontrollera att de villkor som fastställs i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

   Esma ska underrätta en sökande om dennes erkännande eller avslag som extern granskare i ett tredjeland. Beslutet om erkännande eller avslag av erkännande ska innehålla en motivering och ska få verkan den femte dagen efter att det antagits.

6. Esma ska tillfälligt upphäva eller i förekommande fall återkalla det erkännande som beviljats i enlighet med punkt 5 om den har välgrundade skäl, baserade på

dokumenterade underlag, att anse att den externa granskaren i ett tredjeland agerar på ett sätt som klart strider mot intressena hos användarna av dess tjänster eller klart hindrar marknaderna från att fungera korrekt eller om den externa granskaren i ett tredjeland på ett allvarligt sätt har åsidosatt de relevanta kraven i denna förordning, eller om den externa granskaren i ett tredjeland lämnat falsk information eller använt andra otillbörliga metoder för att erhålla erkännandet.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med informationen, formuläret och innehållet i den ansökan som avses i punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 16 månader efter dagen för ikraftträdande*].

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Godkännande av tjänster enligt denna förordning som tillhandahålls från ett tredjeland

1. En extern granskare i unionen som är registrerad i enlighet med artikel 15 och upptagen i registret i enlighet med artikel 59 får hos Esma ansöka om godkännande av de tjänster som externa granskare i tredjeländer fortlöpande tillhandahåller i unionen, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

   (a) Den godkännande externa granskaren har verifierat och kan fortlöpande för Esma visa att tillhandahållandet av tjänster enligt denna förordning av den godkända externa granskaren i ett tredjeland uppfyller, på obligatorisk eller frivillig basis, krav som är minst lika strikta som kraven i denna förordning.

   (b) Den godkännande externa granskaren har nödvändig expertis för att effektivt övervaka verksamheten med tillhandahållande av tjänster enligt denna förordning av den externa granskaren i ett tredjeland och att hantera åtföljande risker.

   (c) Den externa granskaren i ett tredjeland är tillförlitlig av något av följande objektiva skäl:

      i) Särdragen hos de underliggande marknaderna eller investeringarna.

      ii) Den godkända granskarens närhet till emittenter, investerare eller marknader i tredjeländer.

      iii) Expertisen hos granskaren i ett tredjeland vad gäller att tillhandahålla tjänster som extern granskare eller inom särskilda marknader eller investeringar.

2. En extern granskare som ansöker om sådant godkännande som avses i punkt 1 ska lämna alla uppgifter som krävs för att Esma ska kunna fastslå att alla villkor som anges i den punkten är uppfyllda vid tiden för ansökan.

3. Esma ska inom 20 arbetsdagar från mottagandet av en sådan ansökan om godkännande som avses i punkt 1 bedöma om den är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta och ange en tidsfrist inom vilken den sökande ska lämna ytterligare information.

Om ansökan är fullständig ska Esma underrätta den sökande om detta.

Inom 45 arbetsdagar från mottagandet av den fullständiga ansökan ska Esma pröva ansökan och fatta ett beslut om att antingen bevilja eller avslå godkännandet.

Esma ska meddela den sökande det beslut om godkännande som avses i punkt 1. Beslutet ska innehålla en motivering och ska få verkan den femte dagen efter att det antagits.

4. Tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning av en godkänd extern granskare från ett tredjeland ska anses vara tjänster som tillhandahålls av den godkännande externa granskaren. Den godkännande externa granskaren får inte använda sig av godkännandet i syfte att undvika kraven i denna förordning.

5. En extern granskare som har godkänt tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning av en extern granskare i ett tredjeland ska förbli fullt ansvarig för sådana tjänster och för efterlevnaden av kraven enligt denna förordning.

6. När Esma har välgrundade skäl att anse att villkoren i punkt 1 i denna artikel inte längre är uppfyllda ska den ha befogenhet att begära att den godkännande externa granskaren låter godkännandet upphöra.

7. En extern granskare som godkänner tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning av en extern granskare i ett tredjeland ska offentliggöra de uppgifter som anges i artikel 13 på sin webbplats.

8. En extern granskare som godkänner tjänster som tillhandahålls enligt denna förordning av en extern granskare i ett tredjeland ska årligen rapportera till Esma om de tjänster den har godkänt under de senaste tolv månaderna.

Avdelning IV
Tillsyn som utövas av behöriga myndigheter och Esma

Kapitel 1
Behöriga myndigheter

Artikel 36

Tillsyn som utövas av behöriga myndigheter

Behöriga myndigheter som utses i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) 2017/1129 ska säkerställa att artiklarna 8–13 i denna förordning tillämpas.

Artikel 37

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:

   (a) Kräva att emittenter tar med de uppgifter som avses i bilaga I i faktabladet för europeiska gröna obligationer.

   (b) Kräva att emittenter offentliggör årliga anslagsrapporter eller tar med uppgifterna om alla de delar som avses i bilaga II i sina årliga anslagsrapporter.

   (c) Kräva att emittenter offentliggör konsekvensrapporter eller tar med uppgifterna om alla de delar som avses i bilaga III i konsekvensrapporten.

   (d) Kräva att emittentens företagsledning och revisorer tillhandahåller information och handlingar.

   (e) Meddela tillfälligt förbud för ett erbjudande av europeiska gröna obligationer under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att misstänka att artiklarna 8–13 i denna förordning har överträtts.

   (f) Förbjuda annonsering helt eller tillfälligt eller kräva att emittenter av europeiska gröna obligationer eller relevanta finansiella mellanhänder upphör med eller tillfälligt drar in annonseringen under högst tio på varandra följande arbetsdagar vid ett och samma tillfälle, om det föreligger skälig anledning att tro att artiklarna 8–13 i denna förordning har överträtts.

   (g) Offentliggöra det faktum att en emittent av europeiska gröna obligationer underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt artiklarna 8–13 i denna förordning.

   (h) Utföra inspektioner eller utredningar på plats på andra platser än privatbostäder för fysiska personer, och för detta ändamål få tillträde till lokaler för att få åtkomst till dokument och andra uppgifter i någon form när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för inspektionen eller utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning.

   När så krävs enligt nationell rätt får den behöriga myndigheten begära att behörig rättslig myndighet ska besluta om att utnyttja befogenheterna enligt första stycket.

2. De behöriga myndigheterna ska utöva sina funktioner och befogenheter enligt vad som avses i punkt 1 på något av följande sätt:

   (a) Direkt.

   (b) I samarbete med andra myndigheter.

   (c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.

   (d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och utredningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

4. En person som rapporterar information till den behöriga myndigheten i enlighet med denna förordning ska inte anses överträda eventuella restriktioner för offentliggörande av information som ålagts genom avtal eller i någon lagbestämmelse eller administrativ bestämmelse, och den rapporterande personen ska inte ha någon form av ansvar med avseende på denna rapportering.

Artikel 38

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra vid tillämpningen av denna förordning. De ska utbyta information utan onödigt dröjsmål och samarbeta om utredningar, tillsyn och kontroll av efterlevnad.

   Medlemsstater som har valt att i enlighet med artikel 41.3 fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelser av denna förordning ska säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att etablera kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra vid tillämpningen av denna förordning.

2. En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information eller en begäran om samarbete i samband med en utredning endast under någon av följande exceptionella omständigheter:

   (a) Om tillmötesgående av begäran sannolikt kan inverka negativt på dess egna utredningar, tillsynskontroller eller en brottsutredning.

   (b) Om rättsliga förfaranden redan har inletts beträffande samma handlingar och mot samma personer inför den berörda medlemsstatens myndigheter.

   (c) Om ett slutligt rättsligt avgörande redan har meddelats mot samma personer för samma handlingar i den berörda medlemsstaten.

3. Den behöriga myndigheten får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner eller utredningar på plats.

   Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om att genomföra en inspektion eller utredning på plats får den förstnämnda myndigheten göra något av följande:

   (a) Själv genomföra inspektionen eller utredningen på plats.

(b) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran deltar i en inspektion eller utredning på plats.

(c) Tillåta att den behöriga myndighet som inkom med begäran själv genomför inspektionen eller utredningen på plats.

(d) Utse revisorer eller andra sakkunniga för att utföra inspektionen eller utredningen på plats.

(e) Samarbeta med övriga behöriga myndigheter vid utförandet av vissa tillsynsuppgifter.

4. De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet för utbyte av information, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får Esma i de fall som avses i första meningen i denna punkt agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma har befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange vilken information som ska utbytas mellan de behöriga myndigheter i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 39

Tystnadsplikt

1. All information som utbyts mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom då den behöriga myndigheten när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller då sådant utlämnande krävs för rättsliga förfaranden.

2. Tystnadsplikt ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten eller för någon tredje part till vilken den behöriga myndigheten har delegerat sina befogenheter. Information som omfattas av tystnadsplikt får lämnas ut till en annan person eller myndighet endast när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 40

Förebyggande åtgärder

1. En behörig myndighet i värdmedlemsstaten som har tydliga och påvisbara grunder för att anta att emittenter av europeiska gröna obligationer har begått oriktigheter eller att de har överträtt sina skyldigheter enligt denna förordning ska meddela dessa

undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till Esma.

2. Om en emittent av europeiska gröna obligationer fortsätter att överträda denna förordning trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och Esma, vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om detta.

3. En behörig myndighet som har en avvikande åsikt om någon av de åtgärder som vidtagits av en annan behörig myndighet i enlighet med punkt 2 får hänskjuta ärendet till Esma. Esma får agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 41

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra lämpliga administrativa sanktioner och vidta andra lämpliga administrativa åtgärder, vilka ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsyns- och utredningsbefogenheter enligt artikel 37 och medlemsstaternas rätt att besluta om och tillgripa straffrättsliga påföljder. Dessa administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska tillämpas på följande:

   (a) Överträdelser av artiklarna 8–13.

   (b) Underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, inspektion eller begäran som omfattas av artikel 37.

   Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några bestämmelser om administrativa sanktioner som avses i första stycket om de överträdelser som avses i led a eller led b i det stycket redan är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt senast den [datum då denna förordning börjar tillämpas]. Om medlemsstaterna så beslutar ska de underrätta kommissionen och Esma på ett detaljerat sätt om de relevanta delarna av sin straffrätt.

   Senast den [datum då denna förordning börjar tillämpas] ska medlemsstaterna i detalj anmäla de regler som avses i första och andra stycket till kommissionen och Esma. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella senare ändringar av reglerna.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta följande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i fråga om de överträdelser som anges i punkt 1 a:

   (a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den ansvariga fysiska eller juridiska personen och om överträdelsens karaktär i enlighet med artikel 37.1 g.

   (b) Ett föreläggande enligt vilket det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med det agerande som utgör överträdelsen.

   (c) Maximala administrativa sanktionsavgifter på minst två gånger beloppet av de vinster som erhållits eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas.

(d) I fråga om en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst [500 000] euro eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den [ange datum för ikraftträdande], eller 0,5 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet.

(e) Om det rör sig om en fysisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst [50 000] euro eller, i medlemsstater som inte har euron som valuta, motsvarande värde i nationell valuta den [ange datum för denna förordnings ikraftträdande].

För tillämpningen av led d ska, om den juridiska personen är ett moderbolag eller dotterbolag till ett moderbolag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[46], den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt relevant unionsrätt på redovisningsområdet i den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderbolaget.

3. Medlemsstaterna får föreskriva ytterligare sanktioner eller åtgärder och högre administrativa sanktionsavgifter än vad som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 42

Utövande av tillsynsbefogenheter och befogenheter att påföra sanktioner

1. De behöriga myndigheterna ska, när de fastställer typ av och storlek på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, beakta alla relevanta omständigheter inklusive följande, där så är lämpligt:

(a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.

(b) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

(c) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

(d) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

(e) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

(f) Graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

(g) Tidigare överträdelser av den person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

(h) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

[46] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

2. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder enligt artikel 41 ska de bedriva ett nära samarbete för att säkerställa att utövandet av deras tillsyns- och utredningsbefogenheter och de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som de påför är effektiva och lämpliga enligt denna förordning. De ska samordna sina åtgärder för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de utövar sina tillsyns- och utredningsbefogenheter och när de påför administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i gränsöverskridande fall.

Artikel 43
Rätt till överklagande

Medlemsstaterna ska säkerställa att beslut som fattas i enlighet med denna förordning är vederbörligen motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol.

Artikel 44
Offentliggörande av beslut

1. Den behöriga myndigheten ska på sin officiella webbplats offentliggöra beslut om administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder till följd av en överträdelse av denna förordning omedelbart efter det att den person som är föremål för beslutet har underrättats om det beslutet. Offentliggörandet ska innehålla information om överträdelsens typ och art och om identiteten på de personer som är ansvariga. Den skyldigheten ska inte gälla beslut om åläggande av åtgärder av utredningskaraktär.

2. Om den behöriga myndigheten anser att ett offentliggörande av de juridiska personernas identitet eller av de fysiska personernas identitet eller personuppgifter är oproportionellt mot bakgrund av en bedömning av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter i det enskilda fallet, eller om offentliggörandet skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna gör något av följande:

   (a) Skjuter upp offentliggörandet av beslutet om sanktionen eller åtgärden tills det inte längre finns någon anledning att inte offentliggöra det.

   (b) Offentliggör beslutet om sanktionen eller åtgärden på anonym grund på ett sätt som överensstämmer med nationell rätt, om ett sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av personuppgifterna i fråga.

   (c) Inte offentliggör beslutet om sanktionen eller åtgärden om de alternativ som anges i leden a och b inte anses vara tillräckliga för att säkerställa

      i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras,

      ii) att offentliggörandet av dessa beslut är proportionellt när det gäller åtgärder som bedöms vara av mindre vikt.

   Vid ett beslut om att offentliggöra en sanktion eller åtgärd på anonym grund som avses i led b i första stycket får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig period, om det antas att anledningen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra att gälla inom denna period.

3. Vid överklagande av beslutet om att påföra en sanktion eller åtgärd inför relevanta rättsliga eller andra myndigheter, ska de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats omedelbart även offentliggöra information om detta och all senare

information om resultatet av ett sådant överklagande. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut om påförande av en sanktion eller åtgärd offentliggöras.

4. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att allt som offentliggörs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras officiella webbplats under minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet ska endast finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig enligt tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

Artikel 45

Rapportering av sanktioner till Esma

1. Den behöriga myndigheten ska årligen till Esma lämna sammanställda uppgifter om alla administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som påförts i enlighet med artikel 41. Esma ska offentliggöra dessa uppgifter i en årsrapport.

   Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 41.3 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelser av bestämmelser som avses i den punkten, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonymiserade uppgifter i aggregerad form om alla inledda brottsutredningar och alla ålagda straffrättsliga påföljder. Esma ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter om ålagda straffrättsliga påföljder.

2. En behörig myndighet som har offentliggjort administrativa sanktioner, andra administrativa åtgärder eller straffrättsliga påföljder ska samtidigt underrätta Esma om dessa sanktioner eller åtgärder.

3. Behöriga myndigheter ska informera Esma om alla administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som påförts men som inte offentliggjorts i enlighet med artikel 44.2 första stycket led c, inbegripet överklaganden av dessa och utgången av de överklagandena. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna delges information och den slutliga domen vid ålagda straffrättsliga påföljder och att de lämnar dessa till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna som enda syfte. Den databasen ska endast vara tillgänglig för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnas av de behöriga myndigheterna.

Kapitel 2
Esma

Artikel 46

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 47, 48 och 49

De befogenheter som genom artiklarna 47, 48 och 49 tilldelas Esma, någon av dess tjänstemän eller en annan av Esma bemyndigad person får inte användas för att kräva att konfidentiella uppgifter eller handlingar lämnas ut.

Artikel 47

Begäran om uppgifter

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut kräva att följande personer lämnar alla uppgifter för att Esma ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning:

   (a) Personer som effektivt bedriver verksamhet som externa granskare.

   (b) Medlemmar i den externa granskarens tillsynsorgan, förvaltningsorgan eller administrativa organ.

   (c) Medlemmar i den externa granskarens företagsledning.

   (d) Alla personer som direkt medverkar i den externa granskarens bedömningsverksamhet.

   (e) Rättsliga företrädare för och anställda hos enheter till vilka externa granskare har utkontrakterat vissa funktioner i enlighet med artikel 25.

   (f) Personer som på annat sätt har en nära och väsentlig anknytning till förvaltningen av den externa granskaren.

   (g) Personer som agerar som, eller utger sig för att vara, externa granskare utan att vara registrerade som sådana samt alla personer som genomför någon av de funktioner som avses i leden a–f åt en sådan person.

2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska den

   (a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

   (b) ange syftet med begäran,

   (c) specificera vilka uppgifter som begärs,

   (d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

   (e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att denne inte är skyldig att lämna informationen men att den information som lämnas vid ett frivilligt svar på begäran inte får vara oriktig eller vilseledande,

   (f) ange de potentiella böter som föreskrivs i artikel 52 om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär information enligt punkt 1 ska den

   (a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,

   (b) ange syftet med begäran,

   (c) specificera vilka uppgifter som begärs,

   (d) ange en tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,

   (e) ange de viten som föreskrivs i artikel 53 om den begärda informationen är ofullständig,

   (f) ange de böter som föreskrivs i artikel 52 om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande,

   (g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden i enlighet med artiklarna 58 och 59 i förordning (EU) nr 1095/2010 och att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 60 och 61 i den förordningen.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de begärda uppgifterna. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna de begärda uppgifterna på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir ansvariga fullt ut om de lämnade uppgifterna är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål översända en kopia av den enkla begäran eller av sitt beslut till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om uppgifter har hemvist eller är etablerade.

Artikel 48
Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 47.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som bemyndigats av Esma ha befogenhet att

   (a) granska alla handlingar, uppgifter, rutiner och allt annat material av relevans för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,

   (b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, rutiner och sådant annat material,

   (c) kalla till sig personer som avses i artikel 47.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen samt nedteckna svaren,

   (d) höra varje annan fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information om föremålet för utredningen,

   (e) begära in uppgifter om tele- och datatrafik.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra sådana utredningar som avses i punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd där utredningens föremål och syfte anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 53, när handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 47.1 inte lämnas eller är ofullständiga, samt de böter som föreskrivs i artikel 52, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 47.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 47.1 ska underkasta sig utredningar som inletts genom beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 53, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

4. Esma ska i god tid före en utredning underrätta den behöriga tillsynsmyndighet som avses i artikel 36 i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på Esmas begäran, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter om tele- eller datatrafik som avses i punkt 1 e i enlighet med nationella regler kräver att en behörig myndighet ansöker om tillstånd från en rättslig myndighet, ska ESMA också ansöka om sådant tillstånd. Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte.

6. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 5 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för utredningarna. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framför allt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 49
Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler, på mark eller i egendom som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 47.1. Om det krävs för kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler, all mark och all egendom som används av de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 48.1. De ska även ha befogenhet att försegla företagslokaler, egendom och räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning som är nödvändig för kontrollen.

3. Esma ska i tillräckligt god tid anmäla kontrollen till den behöriga tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras. En kontroll i enlighet med denna artikel ska genomföras under förutsättning att den relevanta myndigheten har bekräftat att den inte invänder mot detta.

4. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett skriftligt tillstånd, som anger kontrollens föremål och syfte liksom de viten som föreskrivs i artikel 53 om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen. Esma ska i god tid anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

5. De personer som avses i artikel 47.1 ska underkasta sig kontroller på plats som Esma beslutat om. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 53, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol. Esma ska fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

6. På Esmas begäran ska tjänstemän som är anställda vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras samt de personer som har bemyndigats eller utsetts av denna myndighet aktivt bistå Esmas tjänstemän och de andra personer som har bemyndigats av Esma. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän vid den behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

7. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 48.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 48.1.

8. Om Esmas tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och, vid behov, begära bistånd av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

9. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller det bistånd som föreskrivs i punkt 8 enligt tillämpliga nationella regler kräver tillstånd av en rättslig myndighet ska Esma också ansöka om sådant tillstånd. Esma får också ansöka om ett sådant tillstånd i förebyggande syfte.

10. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 9 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar. En sådan begäran om närmare förklaringar kan i synnerhet gälla Esmas skäl att misstänka att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten får dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till uppgifterna i Esmas ärendehandlingar. Enbart domstolen får pröva lagenligheten av Esmas beslut, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 50
Informationsutbyte

1. Behöriga myndigheter som avses i artikel 36, Esma och andra relevanta myndigheter ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Behöriga myndigheter som avses i artikel 36, Esma, andra relevanta myndigheter och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får använda den enbart för utförandet av sina uppgifter.

Artikel 51
Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esma i enlighet med artikel 55.8 finner att en person har begått någon av de överträdelser som förtecknas i artikel 52.2, ska den vidta en eller flera av följande åtgärder:

(a) Återkalla registreringen av en extern granskare.

(b) Återkalla erkännandet av en extern granskare i ett tredjeland.

(c) Tillfälligt förbjuda den externa granskaren att bedriva verksamhet enligt denna förordning i unionen, tills överträdelsen har upphört.

(d) Anta ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.

(e) Anta ett beslut om att ålägga böter enligt artikel 52.

(f) Anta ett beslut om att ålägga viten enligt artikel 53.

(g) Utfärda offentliga underrättelser.

2. Esma ska återkalla en extern granskares registrering eller erkännande i följande fall:

(a) Den externa granskaren har uttryckligen avsagt sig registreringen eller erkännandet eller har inte utnyttjat registreringen eller erkännandet inom 36 månader från det att registreringen eller erkännandet beviljades.

(b) Den externa granskaren har erhållit registreringen eller erkännandet genom att lämna falsk information eller använda andra otillbörliga metoder.

(c) Den externa granskaren uppfyller inte längre de villkor som låg till grund för registreringen eller erkännandet.

Om Esma återkallar den externa granskarens registrering eller erkännande ska myndigheten lämna en fullständig motivering till detta. Återkallelsen ska ha omedelbar verkan.

3. När Esma fattar beslut enligt punkt 1 ska den beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

(a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.

(b) Huruvida överträdelsen har lett till, underlättat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.

(c) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet.

(d) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

(e) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen som den indikeras genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

(f) Överträdelsens inverkan på icke-professionella investerares intressen.

(g) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

(h) I vilken mån den person som är ansvarig för överträdelsen samarbetar med Esma, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återförande av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som denne undvikit.

(i) Tidigare överträdelser av den person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

(j) Åtgärder som den person som är ansvarig för överträdelsen har vidtagit efter överträdelsen för att förhindra att den upprepas.

4. Esma ska utan onödigt dröjsmål underrätta den person som är ansvarig för överträdelsen om varje åtgärd som vidtagits enligt punkt 1 och meddela detta till

medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen. Esma ska offentliggöra varje sådan åtgärd på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

Det offentliggörande som avses i första stycket ska omfatta följande:

(a) Ett uttalande som bekräftar att den person som är ansvarig för överträdelsen har rätt att överklaga beslutet.

(b) I tillämpliga fall, ett uttalande som bekräftar att ett överklagande har gjorts och som klargör att ett sådant överklagande inte har suspensiv verkan.

(c) Ett uttalande som bekräftar att Esmas överklagandenämnd har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 52
Böter

1. Om Esma i enlighet med artikel 55.8 finner att en extern granskare och personer som avses i artikel 47.1 uppsåtligen eller av oaktsamhet har begått en eller flera av de överträdelser som förtecknas i punkt 2 ska Esma anta ett beslut om föreläggande av böter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

   En överträdelse ska anses ha begåtts uppsåtligen om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att en person har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. De överträdelser som avses i punkt 1 är följande:

   (a) Underlåtenhet att följa artiklarna 18–30.

   (b) Inlämning av falsk information vid ansökan om registrering som extern granskare eller användning av andra otillbörliga metoder för att erhålla en sådan registrering.

   (c) Underlåtenhet att lämna ut uppgifter som svar på ett beslut om lämnande av uppgifter enligt artikel 47 eller lämnande av oriktiga eller vilseledande uppgifter som svar på en begäran om uppgifter eller ett beslut.

   (d) Förhindrande av eller underlåtenhet att följa en utredning i enlighet med artikel 48.1 a, b, c eller e.

   (e) Överträdelse av artikel 49 genom att inte lämna förklaringar angående sakförhållanden eller dokument som rör föremålet för och syftet med kontrollen eller genom att lämna oriktiga eller vilseledande uppgifter.

   (f) Inledande av verksamhet som extern granskare eller uppträdande som extern granskare utan att vara registrerad som extern granskare.

3. Beloppet för böter enligt punkt 1 ska uppgå till minst 20 000 euro. Beloppet får som högst fastställas till 200 000 EUR.

   När bötesbeloppet fastställs i enlighet med punkt 1 ska Esma ta hänsyn till de kriterier som anges i artikel 51.3.

4. Om en person direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar av överträdelsen ska bötesbeloppet minst motsvara dessa ekonomiska fördelar.

5. Om en handling eller underlåtenhet utgör en kombination av flera överträdelser ska endast överträdelsen med det högre bötesbeloppet tillämpas.

Artikel 53

Viten

1. Esma ska fatta beslut om att vite ska åläggas för att tvinga

   (a) en person att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 52.1 c,

   (b) en person som avses i artikel 47.1

      i) att lämna fullständiga uppgifter som har begärts genom ett beslut enligt artikel 47,

      ii) att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 48,

      iii) att underkasta sig en kontroll på plats som har beslutats enligt artikel 49.

2. Vite ska betalas per förseningsdag.

3. Vitesbeloppet ska uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående verksamhetsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vitet.

4. Vite ska föreläggas för maximalt sex månader från och med det att Esma meddelar sitt beslut. Efter utgången av denna period ska Esma se över åtgärden.

Artikel 54

Offentliggörande, art, verkställighet och fördelning av böter och viten

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som förelagts enligt artiklarna 52 och 53, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på de finansiella marknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada. Sådana offentliggöranden får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i förordning (EG) nr 45/2001.

2. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 52 och 53 ska vara av administrativ karaktär

3. Om Esma beslutar att inte förelägga böter eller viten ska den informera Europaparlamentet, rådet, kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter om detta och motivera sitt beslut.

4. Böter och viten som har förelagts i enlighet med artiklarna 52 och 53 ska vara verkställbara.

   Vid verkställighet av böter eller viten ska Esma följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat eller det tredjeland inom vars territorium den sker.

5. De belopp som åläggs i form av böter och viten ska tillfalla unionens allmänna budget.

Artikel 55

Förfaranderegler för tillsynsåtgärder och föreläggande av böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i artikel 52.2, ska Esma utse en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara eller ha varit involverad i direkt eller indirekt tillsyn eller registrering av den berörda externa granskaren och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella kommentarer som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in fullständiga ärendehandlingar med sina utredningsresultat till Esmas tillsynsstyrelse.

3. För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära uppgifter enligt artikel 47 och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 48 och 49. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 46.

4. När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

5. När utredningen är avslutad ska utredaren, innan ärendehandlingarna med utredningsresultaten lämnas till Esmas tillsynsstyrelse, ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på sakförhållanden som de personer som är föremål för utredning har fått möjlighet att yttra sig över.

6. Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

7. När utredaren lämnar ärendehandlingarna med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska denne underrätta de personer som är föremål för utredning därom. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendehandlingarna, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter som berör tredje parters intressen.

8. På grundval av ärendehandlingarna med utredarens resultat och efter att ha hört de berörda personerna i enlighet med artikel 56 om de begär det, ska Esma besluta om en eller flera av de överträdelser som anges i artikel 52.2 har begåtts av de personer som är föremål för utredning och i sådana fall vidta en åtgärd enligt artikel 51 och förelägga böter enligt artikel 52.

9. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelses överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsprocess.

10. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 60 senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter datumet för ikraftträdande*] om närmare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivande av böter eller viten, samt närmare bestämmelser om preskriptionstider när det gäller åläggande och verkställighet av böter och viten.

11. Esma ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör brott.

Esma ska inte ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 56

Hörande av personer som är föremål för förfarandena

1. Innan Esma fattar beslut enligt artiklarna 51–53 ska de personer som är föremål för förfarandena ges möjlighet att höras om Esmas utredningsresultat. Esma ska grunda sina beslut endast på utredningsresultat som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Det första stycket ska inte tillämpas om skyndsamma åtgärder enligt artikel 51 krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esma får i sådana fall anta ett preliminärt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

3. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas ärendehandlingar, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendehandlingarna ska inte omfatta konfidentiella uppgifter eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 57

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esma har förelagt böter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.

Artikel 58

Registrerings-, erkännande- och tillsynsavgifter

1. Esma ska ta ut avgifter av externa granskare för att täcka kostnaderna för deras registrering, erkännande och tillsyn och för varje kostnad som myndigheten kan ådra sig när den utför uppgifter enligt denna förordning.

2. Alla avgifter som Esma tar ut av en sökande extern granskare, en registrerad extern granskare eller en erkänd extern granskare ska täcka samtliga administrativa kostnader som Esma har för sin verksamhet avseende den berörda sökanden eller externa granskaren. Avgiften ska stå i proportion till den berörda externa granskarens omsättning.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 60 senast den [*Publikationsbyrån: för in datumet 12 månader efter dagen för ikraftträdande*] för att ange typ av avgifter, i vilka fall avgifter ska betalas, hur stora avgiftsbeloppen ska vara och hur de ska betalas.

Artikel 59

Esmas register över externa granskare och externa granskare i tredjeländer

1. Esma ska på sin webbplats föra ett offentligt register över följande:

(a) Alla externa granskare som är registrerade i enlighet med artikel 15.

(b) Externa granskare som omfattas av ett tillfälligt förbud mot att bedriva sin verksamhet i enlighet med artikel 51.

(c) Externa granskare vars registrering har återkallats i enlighet med artikel 51.

(d) Externa granskare i tredjeländer som tillåts tillhandahålla sina tjänster i unionen i enlighet med artikel 31.

(e) Externa granskare i tredjeländer som har erkänts i enlighet med artikel 34.

(f) Externa granskare som är registrerade i enlighet med artikel 15 och som godkänner externa granskare i tredjeländer i enlighet med artikel 35.

(g) Externa granskare i tredjeländer vars registrering har återkallats och som inte längre får utöva rättigheterna enligt artikel 31 då kommissionen antagit ett beslut om återkallelse med avseende på det berörda tredjelandet i enlighet med artikel 32.

(h) Externa granskare i tredjeländer vars erkännande har upphävts tillfälligt eller återkallats och externa granskare registrerade i enlighet med artikel 15 som inte längre godkänner tjänster som tillhandahålls av externa granskare i tredjeländer.

2. Registret ska innehålla externa granskares kontaktuppgifter, deras webbplatser och de datum som Esmas beslut avseende dessa externa granskare får verkan.

3. För granskare i tredjeländer ska registret även innehålla uppgifter om vilka tjänster som externa granskare i tredjeländer får tillhandahålla och kontaktuppgifterna för den behöriga myndighet som är ansvarig för övervakningen av dem i tredjelandet.

Avdelning V
Delegerade akter

Artikel 60
Utövandet av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna om förfaranderegler för tillsynsåtgärder och föreläggande av böter och om registrerings-, erkännande- och tillsynsavgifter, 55.10 och 58.3, ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [*Publikationsbyrån: för in dagen för ikraftträdande*].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna om förfaranderegler för tillsynsåtgärder och föreläggande av böter och om registrerings-, erkännande- och tillsynsavgifter får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna om förfaranderegler för tillsynsåtgärder och föreläggande av böter och om registrerings-, erkännande- och tillsynsavgifter ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 61
Kommittéförfarande

Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG[47]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[48].

När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

---

47 2001/528/EG: Kommissionens beslut av den 6 juni 2001 om inrättande av en europeisk värdepapperskommitté.

48 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

Avdelning VI
Slutbestämmelser

Artikel 62
Övergångsbestämmelse

1. Externa granskare som avser tillhandahålla tjänster enligt denna förordning från och med dess ikraftträdande till och med den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] får endast tillhandahålla sådana tjänster efter att ha meddelat Esma detta och efter att ha tillhandahållit de uppgifter som avses i artikel 15.1

2. Till och med den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] ska externa granskare som avses i punkt 1 följa bestämmelserna i artiklarna 16–30, med undantag för de krav som fastställts i de delegerade akter som avses i artikel 16.2, artikel 19.2, artikel 20.3, artikel 21.4, artikel 22.3, artikel 23.3 och artikel 25.7.

3. Efter den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] ska externa granskare som avses i punkt 1 enbart tillhandahålla tjänster enligt denna förordning efter att ha registrerats i enlighet med artikel 15 samt följa bestämmelserna i artikel 14 och artiklarna 16–30 enligt kompletteringarna i de delegerade akter som avses i punkt 2.

4. Efter den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] ska Esma undersöka om de externa granskare som avses i punkt 1 och om de tjänster som dessa granskare tillhandahållit till och med den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] överensstämmer med villkoren i denna förordning.

   Om Esma anser att de externa granskare eller de tillhandahållna tjänster som avses i första stycket inte överensstämmer med villkoren i denna förordning ska Esma vidta en eller flera åtgärder i enlighet med artikel 52.

Artikel 63
Övergångsbestämmelse för externa granskare i tredjeländer

1. Externa granskare i tredjeländer som avser tillhandahålla tjänster enligt denna förordning från och med dess ikraftträdande till och med den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] får endast tillhandahålla sådana tjänster efter att ha meddelat Esma detta och efter att ha tillhandahållit de uppgifter som avses i artikel 15.1

2. De externa granskare i tredjeländer som avses i punkt 1 ska

   (a) följa bestämmelserna i artiklarna 16–30, med undantag för de krav som fastställts i de delegerade akter som avses i artikel 16.2, artikel 19.2, artikel 20.3, artikel 21.4, artikel 22.3, artikel 23.3 och artikel 25.7,

   (b) ha en rättslig företrädare i unionen som ska följa bestämmelserna i artikel 34.3 a–c.

3. Efter den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] ska artiklarna 32, 34 och 35 tillämpas.

4. Efter den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] ska Esma undersöka om de externa granskare som avses i punkt 1 och om de tjänster som dessa granskare tillhandahållit till och med den [Publikationsbyrån: för in datumet 30 månader efter den första dag som denna förordning börjar gälla] överensstämmer med villkoren i denna förordning.

   Om Esma anser att de externa granskare eller de tillhandahållna tjänster som avses i första stycket inte överensstämmer med villkoren i denna förordning ska Esma vidta en eller flera åtgärder i enlighet med artikel 52.

Artikel 64
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar	*På Europaparlamentets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*